Nr. 107. Piątek, 10. Maja 1901. Rok 91.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. **„Przewodnik“** przenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

P. Minister handlu nadał starszemu kontrolorowi pocztowemu, Józefowi Sękowskiemu, posadę płatniczego w kasie dyrekcyi poczt we Lwowie.

Pan Namiestnik zamianował koncepistów Namiestnictwa: dr. Władysława Żurowskiego i Władysława Janowicza komisarzami powiatowymi, a praktykantów konceptowych c. k. Namiestnictwa: Karola Maryańskiego, Władysława Chylińskiego i dr. Aleksandra hr. Skarbka, koncepistami Namiestnictwa.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 4 maja b. r. do l. 48.526 z zawiadomieniem, iż c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało rozporządzenie, którem unormowało aż do odwołania sprawę przywozu zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 maja.

Zgodne doniesienia z Wiednia stwierdzają, że sprawa kompromisu w łonie stronnictw Izby posłów do załatwienia ustawy inwestycyjnej i kanałowej, jak również o kolejach lokalnych jest na najlepszej drodze, a niebezpieczeństwo, jakie z tej strony groziło sytuacyi parlamentarnej można uważać za szczęśliwie ominięte. — Szczegóły kompromisu nie są jeszcze znane, ale i tę ogólnikową wiadomość, ludy Monarchii, przywiązujące tyle nadziei do zainaugurowanej obecnie ekonomicznej akcyi parlamentu w wielkim stylu, do akcyi inwestycyjnej na polu nowych komunikacyj kolejowych i wodnych, które mogą ekonomicznie odrodzić całe Państwo i poszczególne kraje, witają ze szczerem zadowoleniem. Szczęśliwe doprowadzenie do skutku tego kompromisu, będzie nowym sukcesem Rządu. Dzienniki wiedeńskie donoszą, że P. Prezydent Ministrów dr. Koerber konferował wczoraj nietylko z parlamentarną komisyą klubu młodoczeskiego, ale także z czeską szlachtą feudalną i z komisyą parlamentarną Koła polskiego. W kołach parlamentarnych utrzymuje się przekonanie, że przyjdzie do skutku kompromis taki, iż jeszcze w bieżącej sesyi możliwem będzie załatwienie nietylko ustawy inwestycyjnej, ale i kanałowej.

W sprawie akcyi kanałowej klub czeski ogłosił komunikat, który, występując przeciw zarzutom, jakoby posłowie czescy w skutek swych żądań w sprawie regulacyi rzek, pragnęli sparaliżować wszelką pracę ekonomiczną parlamentu i jakoby klub czeski dopiero w ostatniej chwili, po wniesieniu przedłożenia rządowego, zwrócił uwagę na regulacyę rzek — oświadcza, że klub już długo przed wniesieniem przedłożenia rządowego stał na tem stanowisku, że budowę kanałów musi poprzedzić regulacya rzek, a niemniej wydatna pomoc państwowa na będące już w toku melioracye, co najmniej zaś, że obie te sprawy muszą być traktowane równorzędnie. Komunikat wskazuje dalej na to, że deputowani czescy w toku rokowań z Rządem, już przed świętami Wielkanocnemi, upewnili się w pierwszym rzędzie co do uczynienia spławnym i uregulowania środkowego biegu rzeki Łaby. Dalej stwierdza komunikat na podstawie protokołów swej komisyi parlamentarnej, ze przed wniesieniem w d. 26 kwietnia b. r. przedłożenia rządowego poruszoną i omówioną została kwestya budowli wodnych i że wówczas już uchwalono domagać się przeprowadzenia regulacyi rzek równocześnie z inwestycyami. Wtedy to ustanowiono następujący program: 1. regulacya rzek i melioracye, 2. kanały w Czechach bliżej przez klub oznaczone. Komisya klubu czeskiego powiadomiła Rząd dnia 20 i 21 marca b. r. o owym programie. Komisya parlamentarna uchwaliła na dniu 27 marca b. r. podjąć w tej kwestyi rokowania ze wszystkimi deputowanymi obu narodowości z Czech i Morawii. Komunikat stwierdza dalej, że po wniesieniu przedłożenia rządowego subkomitet klubu sformułował znane wnioski, które zostały przyjęte w pełnym klubie. O wnioskach tych zawiadomiono najpierw posłów czeskiej wielkiej własności a następnie innych w tym przedmiocie interesowanych posłów. Komunikat tak kończy: Dziś, gdy Rząd podjął w sprawie przedłożonych przez klub czeski wniosków rokowania z innemi stronnictwami, wchodzi cała sprawa w stadyum stanowcze.

Wedle dalszego, ogłoszonego dziś w Wiedniu komunikatu na wczorajszem posiedzeniu niemieckiego stronnictwa postępowego, prezydyum tegoż stronnictwa zawiadomiło o zamierzonych przez Rząd zmianach względnie o rozszerzeniu przedłożenia, tyczącego się budowy kanałów spławnych. Po przeprowadzeniu obszernej dyskusyi upoważniono prezydyum do złożenia oświadczenia, że stronnictwo nie będzie stawiać żadnych trudności obradom nad zmienionem przedłożeniem rządowem.

Sprawy parlamentarne.

(Telegram.)

Wiedeń, 9 maja. Komisya ekonomiczna obradowała wczoraj nad rządowym projektem ustawy o spisie przedsiębiorstw przemysłowych i rolniczych. Po przemówieniu zastępcy Rządu, szefa sekcyi Mattai, który wskazał na konieczność i nagłość tej ustawy, wybrano referentem p. Romanowicza. Następnie p. Vrabetz referował o swoim wniosku w sprawie rewizyi ustawy o stowarzyszoniach zarobkowych i gospodarczych. Pierwsze dwa para-

---

Słyszałeś?... Czytałeś?...

Calomniez, calomniez, il en restera toujours quelque chose.

Pamiętam Lwów z przed lat kilkudziesięciu. Było to podówczas miasto ciche, pod względem towarzyskim niezbyt rozwinięte, posiadające wszakże grono ludzi pracujących skrzętnie, bardzo ruchliwych i czynnych, garstkę literatów i uczonych. Ogół patrzał na nich z daleka, może bez zapału, ale z pewnem poszanowaniem. Jeżeli nie przyjmował się ich pracą, to im w niej nie przeszkadzał, — nie podsuwał tej pracy tendencyi złych i nie pamiętam z tych czasów wypadku, w którymby chciano zohydzić człowieka w opinii dlatego jedynie, że rosnąć chciał lub że wyrósł. Nie wszystko zapewne i wówczas było doskonałe, nie próżnowały i wtedy języki złe, walczono z sobą nie zawsze dobrą, nie zawsze szlachetną bronią, może i szarpano się wzajemnie, ale te męty osiadały w dole, nie wydostając się zbyt jaskrawo na widok publiczny. Czasem, bardzo rzadko, szeptano sobie: słyszałeś?... I opowiadano na ucho, że ten lub ów zawiódł nadzieje, okazał się nieodpowiednim na swem stanowisku lub nawet zaufanie zawiódł występnie. A wówczas dojrzeć było można na twarzach mówiących wyraz przygnębienia i smutku; można było dosłyszeć pytanie: co czynić? jak ratować wraz z upadłym człowiekiem dotkniętą zasadę moralną? Nie zawsze zapewne można było uratować człowieka, ale zdołano niemal zawsze ustrzedz ogólną atmosferę od zakażenia, nie lubowano się w dymie występku, nie rozdmuchiwano go dalej, nie drażniono instynktów złej ciekawości opowieścią jaskrawych szczegółów, a już nikomu by na myśl nie przyszło stawać na stanowisku autora powieści kryminalnej i ubarwiać własną fantazyą to, co za złe lub występne uważał. Każdy taki czyn rodził smutek, rodzaj wstydu, że się coś podobnego w społeczeństwie naszem przydarzyć mogło. — I nie była to ani hipokryzya, ani chęć zatajenia złego, czy tam, jak dziś mówią „tuszowania“. Wypływało to raczej z większej, jakby rodzinnej miłości społeczeństwa, z poczucia, że tak się wyrażę, hygieny moralnej, z przekonania, że nie wszystko wszystkim wiedzieć należy, że nie każdy umysł i nie każde sumienie przygotowane być może odpowiednio i w równej mierze do właściwego ocenienia faktu, że to, co jednych oburzy i wstrętem napełni, w innych obudzić może niezdrowe instynkta, oswoić ze złem i pociągnąć.

Tak było przed laty, — przed zasklepieniem Pełtwi. A chociaż ta słynna rzeka roznosiła wraz ze wstrętną wonią miliardy chorobotwórczych zarazków, to jednak bakcyl plotki, potwarzy, oszczerstwa nie zakażał tak bardzo powietrza. Nawet w razie rzeczywistego złego, ci, którzy mocą stanowiska swego, czy urzędu powołani byli do leczenia — dziś mówią „sanacyi“ — czy też operowania wrzodu, — przez ścisłe zastosowanie antiseptycznych środków nie puszczali zarazka dalej. Niezdrowa ciekawość ogółu nie była podniecaną.

Tak było. A dziś? — Miasto rozrosło się, spotężniało; pod niejednym względem poprawiły się stosunki; tak hygieniczne jak i duchowe potrzeby mieszkańców znajdują łatwiejsze i obfitsze zaspokojenie, ale atmosfera moralna schmurzyła się nagle.

Przeszła wielka burza nad miastem. Wśród błyskawic i gromów ukazały się nam głębie sumień zepsutych, serc skalanych; woń zgnilizny rozlała się szeroko. Co chwila rozbrzmiewało pytanie: słyszałeś?... I szły opowieści czynów złych, już nie szeptane cicho, dyskretnie, już nie powtarzane z bolem lub wstydem, ale mówione głośno, wszem w obec, nierzadko z cynicznem zabarwieniem lub zadowoleniem mściwem. I wytworzyła się cała kategorya ludzi, polujących na to, na co w polskim języku nazwy dotąd niema, na „sensacyę“. Znaleźli się tacy, którzy chcieli być najlepiej informowani, znać najdokładniej szczegóły, znaleźli się reporterzy i interwiewerowie — znowu dwa „powołania“ o nazwach nie polskich. — A ogół słuchał z coraz większem zaciekawieniem, z coraz większą gorączką. Ogarnęło go to samo uczucie, jak owego bankiera ze „Złotego Cielca“, że należy wszystko przed wszystkimi zamknąć, nikomu nieufać, każdego podejrzywać, bo wszyscy — złodzieje!

Ale oto burza przeszła. Winni stanęli przed sądem Bożym lub ludzkim, — cisza wszakże nie nastała. Obok pytania: słyszałeś? rozbrzmiewa teraz drugie: czytałeś? obok opowieści ustnych, pojawiły się „poczytne“ relacye drukowane, obok prawdziwych, fałszywe, obok rzeczywistych winowajców pociągnięto teraz niewinnych. Zaczęła się istna orgia plotek, oszczerstw, potwarzy. Podrażniona zła ciekawość ogółu domaga się ciągle „sensacyi“, popyt za nią wciąż rośnie, a w miarę tego podaż musi być bądź co bądź obfitą. W braku prawdziwych, poczynają obiegać potworne, skandaliczne a z umysłu fałszywe wieści, rozszerzane ustnie i na piśmie, słowem i drukiem. Powstaje i rozwija się na bruku lwowskim literatura skandaliczna, — spekulacya na skandal.

Pojawiała się w rozmaitych czasach taka literatura i taka spekulacya, ale była ona dawniej nieco innego rodzaju. Spekulowano zazwyczaj w ten sposób, iż zamilczenie o jakiejś wieści, ubliżającej czci pewnej osoby, ofiarowane bywało mniej lub więcej zręcznie do kupienia tej osobie. Ona wówczas płaciła z trwogi lub nie płaciła, udawała się pod opiekę kodeksu karnego lub puszczała płazem. Zawsze ta jedna osoba płaciła spokojem, czcią swoją lub pieniędzmi. Teraz nieco inaczej. Za skandal, który stał się bardzo pokupny, moralnie płaci oczywiście zawsze spotwarzony, lecz on już nawet okupić się nie może, bo pieniądze na skandaliczną literaturę, daje czytający ogół, nie zwracając na to uwagi, że w ten sposób staje się współwinnym zbrodni, że utrzymuje i rozszerza tę zgniliznę dalej. Jaki jest pod tym względem stan rzeczy, jak dalece postąpił Lwów w tym „kulturnym“ kierunku, to przedstawią najplastyczniej dwa w tym względzie decydujące a najzupełniej autentyczne głosy: spekulanta-potwarcy i zwykłego czytelnika, który wszakże ma już spalone podniebienie jadem skandalicznych plotek.

Pewien wydawca-spekulant, gdy udawano się do niego, aby nie rozgłaszał wieści potwarczej, fałszywej, odparł z całym spokojem:

— Wiem, że wiadomość fałszywa, mimo to jednak ogłoszę ją, bo to ludzie czytają... Gdyby mi kto przysłał artykuł, barwnie napisany a dowodzący, że ja.., ja... (tu zacny wydawca, uderzył się w piersi), że ja jestem złodziejem, zbrodniarzem, umieściłbym to, bo to zwiększa — poczytność pisma...

Z drugiej strony czytelnik ze spalonem podniebieniem — nie rafinowany bynajmniej, lecz taki sobie najzwyklejszy przedstawiciel wielkiego ogółu. Bierze do ręki pismo, znane z „sensacyjnych rewelacyi“, odrzuca je z niechęcią i powiada:

— Et, niema nic! Od pewnego czasu coraz gorzej to pismo redagowane, nic o nikim nie podaje! Nie ma co czytać...

W ten sposób czytający ogół staje po stronie potwarców, w ten sposób ohydną spekulacyę wspiera, dopomaga mordercy czci ludzkiej.... Czytałeś? czytałeś? rozbrzmiewa dokoła. I czytają wszyscy: w salonie, w kuchni, w przedpokoju, w izbie odźwiernego, w sieniach kamienic, na ulicy, w kawiarniach, w restauracyach, w powozie i na kozłach, w wagonie i na stacyach kolejowych. Wszędzie widzisz mocno zainteresowane, rozognione twarze, pałające gorączką ciekawości oczy, nie rzadko uśmiech zadowolenia lub sarkastyczny.... — Czytałeś? ot, tu patrz... to mu dociął! Przecież nie spodziewałem się, że ten jest... taki,.. że do tego stopnia!.. Przypuszczałem, że jest lekkomyślny, ale żeby, aż tak dalece! no... no!

Tak sobie mówią czytający, a nie protestuje nikt i zdaje się nikt nie spostrzega, że w ogóle cześć ludzka straciła na wartości, że stała się po prostu igraszką w rękach zręcznego spekulanta, że jest na łasce lub niełasce pierwszego lepszego reportera lub interviewera, polującego na „sensacyę“. Wdzieranie się w tajniki życia prywatnego, w sprawy ściśle familijne, przestało oburzać, bo to takie ciekawe! Potwarczym artykułom pism poczytnych, przyszły w pomoc brukowe, tanie pisemka i niektóre humorystyczne, uprawiające z zamiłowaniem i z niezawodnym dla kieszeni skutkiem coraz bardziej wyuzdaną pornografię. Czego bowiem nie dokaże artykuł rzekomo poważny, to sprawi lub dopełni dowcipny wierszyk z ust do ust powtarzany, lub mocno „sensacyjny“ felietonik. Gra czcią ludzką stała się doskonałym „businessem“. Czytałeś? czytałeś? rozbrzmiewa dokoła. Kto jeszcze nie czytał, doprawdy wstydzi się swego zacofania i na pewno przeczyta! A wieść potworna, skandaliczne kłamstwo, wciąż rośnie, coraz dalej sięga, coraz głębiej zatruwa sumienia, coraz bardziej zamyka serca i oczy

grafy projektu referenta przyjęto po dłuższej dyskusyi bez zmiany.

Podkomitet socyalno-politycznej komisyi, wybrany dla sprawy ubezpieczenia robotników, odbył wczoraj posiedzenie, na którem rozpoczęto obrady nad wnioskiem o wciągnięciu rolniczych i przemysłowych robotników do zabezpieczenia na wypadek choroby. Wszechstronnie wyrażono życzenie, aby Rząd dostarczył subkomitetowi pozytywnego dla obrad materyału. Komisarz rządowy oświadczył, że Rząd przygotuje obszerny projekt reformy tyczącej się ustawy. Subkomitet uchwalił odroczyć dalsze obrady aż do czasu, gdy otrzyma od Rządu potrzebny memoryał.

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi Izby deputowanych dla nietykalności poselskiej nie przychylono się do żądania sądu krajowego w Krakowie o wydanie posła Daszyńskiego oskarżonego o zbrodnię gwałtu publicznego. Natomiast komisya uwzględniła prośbę sądu powiatowego we Lwowie w sprawie sądowego ścigania dep. Walewskiego pod zarzutem przekroczenia przeciwko bezpieczeństwu czci. Komisya zgodziła się w końcu na wykonanie orzeczonego przez c. k. sąd pow. w Wiedniu (Neubau) przeciw p. Wolfowi wyroku, skazującego go na grzywnę 100 koron.

Komisya szkolna Izby deputowanych obradowała wczoraj nad przepisami dyscyplinarnymi dla nauczycieli szkół ludowych. Wszechstronnie wyrażono przekonanie, że przepisy dyscyplinarne wymagają zmiany. Dopiero na następnem posiedzeniu odbędzie się głosowanie nad wnioskami referenta.

Komisya rolnicza Izby deputowanych obradowała wczoraj nad §. 3 przedłożenia rządowego o rolniczych stowarzyszeniach zawodowych i przyjęła wniosek Grabmayera, który zgodny jest z przedłożeniem rządowem, a zawiera tylko zmiany stylistyczne.

Subkomitet komisyi przemysłowej obradował wczoraj nad przedłożeniem rządowem o handlu obnośnym i przyjął pierwszych 5 paragrafów z pewnemi, małoznaczącemi zmianami.

W sprawie regulacyi rzek udała się wczoraj deputacya polskich i ruskich posłów opozycyjnych pod przewodnictwem p. Romańczuka do P. Prezesa gabinetu dr. Koerbera, który oświadczył, że sprawa ta jest w toku i można się spodziewać, że znajdzie się także sposób załatwienia jej, który także zadowoli i Galicyę.

Inwestycye kolejowe.

(Telegram).

Wiedeń, 9 maja. Komisya kolejowa obradowała wczoraj nad ostatnim artykułem ustawy inwestycyjnej, tyczącym się refundowania 80 milionów koron z tytułu wydatków, jakie Ministerstwo kolei żelaznych poniosło z zapasów kasowych w latach 1898—1900. Sprawozdawca dr. Kolischer w obszernym wywodzie zaznaczył, że potrzebę i nagłość tych wydatków uznać należy jako niewątpliwe, gdyż czyniono je na cele inwestycyjne, dla utrzymania prawidłowości i bezpieczeństwa komunikacyi. Mowca przeto uważa także jako uzasadnione żądanie, aby suma ta z ogólnej pożyczki inwestycyjnej była refundowaną zapasom kasowym, i tak wydatkami ostatnich lat nadwerężonym. Dyskusyę nad sprawozdaniem referenta o godzinie pół do 2 przerwano.

Po przerwie komisya obradowała dalej nad art. IX. przedłożenia inwestycyjnego i odrzuciła najpierw wniosek pp. Wenzla i Schmala, aby odroczyć obrady, aż do czasu gdy sprawozdanie będzie wydrukowane.

Dep. dr. Ellenbogen postawił wniosek, o wykreślenie żądania refundacyi z przedłożenia inwestycyjnego i przekazania tej pozycyi komisyi budżetowej.

Dep. Mastalka przyłączywszy się do wywodów Ellenbogena, zażądał wyjaśnień co do postępów regulacyi waluty i wyraził zdanie, że położenie finansowe Państwa jest takie, iż refundacya nie jest potrzebną. Zdaniem mowcy, Rząd chce tutaj funduszu na jakieś inne cele, lecz stronnictwo dołoży wszelkich starań, aby nie dopuścić do przyzwolenia takiego funduszu nieprzyjaznemu Rządowi.

P. Minister skarbu dr. Boehm-Bawerk zbijał argumenty mowcy i oświadczył, że bezzasadnem jest twierdzenie jakoby w obec specyalnych kredytów, przyzwolonych na cele inwestycyjne kolei żelaznych nie miała już zachodzić potrzeba pokrywania żadnych dalszych inwestycyj z zapasów kasowych. I tak w ciągu bieżącego jeszcze roku zajdzie potrzeba użycia 38 milionów koron na cele uregulowania waluty. Rząd nie zrobił dotychczas żadnego jeszcze użytku z upoważnienia co do zaciągnięcia bieżącego długu. W roku zeszłym zapasy kasowe nie powiększyły się wcale. Odpowiadając na insynuacye, że Rząd z pomocą refundacyi pragnie przysporzyć sobie rodzaj funduszu dyspozycyjnego na jakieś późniejsze cele rządowe, oświadczył P. Minister, że chodzi tutaj wyłącznie tylko o to, aby Państwo i gospodarkę społeczną osłonić przed jakiemikolwiek klęskami i aby w razie jakichś nieprzewidzianych wypadków Państwo nie było bezsilne; chodzi tu wreszcie i o to, że w ciągu kilku miesięcy zajdzie nieodzowna potrzeba podjęcia okrągło 40 milionów koron na cele uregulowania waluty. P. Minister wskazał w dalszym ciągu, że chociaż od szeregu lat budżety wykazywały regularnie nadwyżkę, to nie ma wcale pewności, że tak samo będzie także i w przyszłości, gdyż w ostatnich latach poczyniono zarządzenia, które znacznie zredukowały nadwyżki budżetowe, z drugiej zaś strony nie istnieje bynajmniej rękojmia, że dochody będą tak samo znaczne jak dotychczas. P. Minister zaznacza jeszcze raz z naciskiem, że przy refundacyi nie chodzi bynajmniej o zarządzenia charakteru politycznego lecz tylko ma się do czynienia z zadaniem w interesie prawidłowej administracyi kasowej i racyonalnego prowadzenia spraw państwowych w zakresie skarbowości.

P. Steinwender wnosi, aby pokrycie zapotrzebowania nastąpiło nie przez emisye renty inwestycyjnej, lecz z pomocą 4 prc. renty.

P. Dobernig złożył imieniem niemieckiego stronnictwa ludowego oświadczenie, że stronnictwo to stoi na tem stanowisku, iż pokrywane w latach 1898 do 1900 sposobem zaliczek z zapasów kasowych wydatki na cele inwestycyjne, były ze względów bezpieczeństwa komunikacyi nieodzownie potrzebne i w przeważnej też części opierały się na upoważnieniu wymaganem przez konstytucyę. Z tego też powodu stronnictwo mniema, że zgadzając się na refundacye, nie aprobuje równocześnie nadużycia, jakiego się dopuszczano przy zastosowaniu §. 14. Równocześnie jednakże zastrzega się jak najwyraźniej przeciw wszelkiemu ponownemu, nielegalnemu zastosowaniu §. 14 i zaznacza wyraźnie, że stronnictwo mowcy postanowiwszy głosować za artykułem IX. powoduje się w tej mierze przeświadczeniem, że należy uczynić zadość ekonomicznym zadaniom parlamentu, a tem samem także interesom ludności.

Po przemówieniu posła Goetza za wnioskiem referenta, zabrał głos p. Forzt i oświadczył, że postępowanie Rządu stanowi naruszenie prawa reprezentacyi ludu co do przyzwolenia budżetu. Rząd będzie musiał zażądać ze strony parlamentu dodatkowego przyzwolenia dla swojego zarządzenia, na podstawie którego wydał sumy mające być obecnie refundowanemi lub też będzie musiał się starać osiągnąć swój cel w drodze specyalnej ustawy. Nadmienić tu dalej należy, że część sumy, jaka ma być refundowana, ma być użyta na ukończenie akcyi uregulowania waluty, a ponieważ owe 40 milionów koron stanowią część ustawy ugodowej z Węgrami, można z tego wnioskować, że Rząd pod flagą inwestycyi chce przemycić kontrabandę polityczną, mianowicie jeden dział węgierskiej ugody.

P. Kuebeck nazywa postępowanie Rządu ściśle konstytucyjnem, a p. Kaftan zauważył że z wykazów przedłożonych komisyi okazuje się, że P. Minister skarbu nie uznał za potrzebne wziąść pod baczną uwagę nieodzownych dla Czech inwestycyi. W wykazach znajdują się sumy na podwójne tory kolejowe w Tyrolu i Salcburgu, na budynki kolejowe w Insbruku, Villach i t. d., lecz nie ma bynajmniej zezwolonej już przed 4 laty subwencyi na budowę kolei lokalnej Trebau-Lachowitz, ani też jeszcze w roku 1890 uchwalonej sumy na pilną regulacyę Wełtawy pod Pragą.

Po przemówieniu p. Scheichera i Holtera za przyzwoleniem refundacyi zabrał głos sprawozdawca p. Kolischer i podniósł, że przeciw refundacyi przytoczono przeważnie tylko motywa polityczne.

Przemówił jeszcze generalny sprawozdawca Sylwester, przyłączając się we wszystkiem do wywodów specyalnego referenta p. Kolischera i p. Doberniga — poczem wniosek p. Kaftana odrzucono, a przyjęto art. IX. z poprawką p. Steinwendera.

Artykuł IX. ma tedy brzmieć: Na pokrycie ściśle określonego zapotrzebowania w sumie maksymalnej 483,038.000 koron, a to po odtrąceniu dochodów, jakie zostaną uzyskane, dalej celem fundacyi zapotrzebowania inwestycyjnego Ministerstwa kolei żelaznych w sumie 80 milionów, które to zapotrzebowanie było pokryte w latach 1898 do 1900 w formie zaliczki z zapasów kasowych, mogą być wydane obligacye, renty utworzonej ustawą z dnia 2 sierpnia 1892 lub też obligacye utworzonego ustawą z 26 stycznia 1897 r. długu inwestycyjnego, a to w wysokości, jaka okaże się potrzebną na uzyskanie wyżej wzmiankowanej sumy w gotówce.

Na wniosek generalnego sprawozdawcy Sylwestra przyjęto jednogłośnie jako artykuł X. postanowienie, wedle którego suma, uzyskana z mających się emitować obligacyj, może być użyta jedynie i wyłącznie na cele bliżej określone artykułami 8 i 9, a Rząd obowiązany będzie składać co roku szczegółowe sprawozdania o rozmiarach emisyi obligacyj i użyciu uzyskanych ztąd sum.

Po przyjęciu artykułu XI. wniósł poseł Kaftan przy artykule XII., aby niniejsza ustawa weszła w życie równocześnie z ustawą o o budowie kanałów wodnych. Mowca uzasadnia ten wniosek wielką doniosłością przedłożenia o kanałach spławnych, zaznaczając przytem, że w obec dzisiejszego stanu tej kwestyi wniosek jego nie zagraża bynajmniej przedłożeniu inwestycyjnemu.

P. Mastalka oświadczył, że wielkie oflary, jąkie ponosi ogół ludności na rzecz

---

na męczarnie dotkniętej potwarzą ofiary. Któż o jej katuszach pomyśli, kto zastanowi się nad tem, że wieść podobna, nieraz zupełnie fałszywa lub na błahych oparta pozorach, może zachwiać stanowisko, zatruć życie, zburzyć wymarzone plany, rozluźnić węzły rodzinne, — że ona jak żmija wpija się w ciało, wysysa krew, jak zmora gnębi mózg i spokój odbiera na długo, jeśli nie na zawsze? Kto o tem myśli? A jeśli pomyśli, to wnet odpowie sobie, uspokajając sumienie: Napadnięty niech się broni!... Czemuż nie „reaguje?“ Widocznie nie może.

I rzeczywiście często nie może. Nie dlatego, aby był winnym, lecz że spryt potwarców tę obronę często uniemożebnia, albo ułudną czyni. Spryt ten zaostrzył się w ostatnich czasach bardzo. Zręczny spekulant czcią ludzką potrafi niemal zawsze urządzić się tak. aby mógł uniknąć procesu przed kratkami sądowemi; paragrafowe subtelności zna on dokładnie i umie je zręcznie wyzyskać; potrafi na spotwarzonego pokazać palcem, nie wymieniając osoby; umie czekać, aby nożyce same się odezwały, a taki odgłos przyjmie z szyderczą uciechą, umie nawet sprostować w ten sposób, aby oskarżenie podtrzymać, lub zaprzeczenie bez rozgłosu stłumić, a powrócić raz i drugi do oszczerczego zarzutu. On wie zresztą, że żadne sprostowania i zaprzeczenia. żadne choćby nawet zwycięzkie procesy, nie zdołają zatrzeć zupełnie potwarzy. *Calomniez! il en restera toujours quelque chose!* Ślad zawsze zostanie i zostanie do gry dalszej czcią ludzką, spólniczka wierna spekulanta: podniecona, rozszalała ciekawość. żądza skandalu! „Słyszałeś?... czytałeś?“

Spekulant taki zna dobrze nie tylko psychologię tłumu, ale i psychologię swych ofiar. On przenika z góry kto będzie się bronił, a kto do walki niezdolny. On wie także, że są osoby, dla których walka z potwarzą jest niemożebna, są takie stosunki albo takie stanowiska, które wprost nie dozwalają spotwarzonemu występować we własnej obronie. I taka ofiara jest mu najmilszą. Wówczas znęca się nad nią bez litości, wyszydza wierszem i prozą, bezpieczny, spokojny, tryumfujący, że mu się „sensacya“ opłaca....

Do niedawna była u nas w poszanowaniu powszechnem suknia kapłana. Duchowieństwo tradycyjnie uważane było w Polsce jako „pierwszy stan“ w narodzie; nikt nie śmiał się targnąć na cześć tego stanu i okrywać pogardą czy to zwykłej czarnej sutany lub mniszego habitu, czy też tembardziej infuły biskupiej. Czego nie śmiał uczynić dotąd nawet pozbawiony wiary człowiek, to jednak dopełnia się obecnie w oczach naszych i dopełnia się — niestety — bez głośnego, jawnego protestu! To już szczyt!

Spekulacya czcią ludzką i tu okazała się zręczną. Umie ona pomijać krótką wzmianką pewne ubolewania godne fakta upadku moralnego, — gdzież bowiem i w jakim stanie ich niema! — jeżeli upadły jest postacią bez znaczenia. Fakt taki dostateczną „sensacyą“ być nie może Spekulacya upatruje sobie tedy inną ofiarę. Aby była „sensacya“ i aby się opłaciła, potrzeba postawić pod pręgierz człowieka, zajmującego wysokie stanowisko, znanego powszechnie, znanego z cichego, bardzo skromnego i bardzo cnotliwego życia. Takiego zohydzić, to tryumf! — I zaczyna się walka, zrazu podjazdowa, nieśmiała: tam wierszyk dowcipny, ówdzie lekkie insynuacye. jakieś *interview* reporterskie, to znów niedyskretne pytanie lub aluzya rzucona. I grunt już przygotowany; ciekawość tłumu, podejrzliwa i nieufna. tem bardziej jest zaostrzona im wyżej stoi osoba, na której cześć targa się spekulant. A targa się na nią bezpiecznie; wie bowiem. że w tym wypadku, jeśli n. p. upatrzoną ofiarą jest już nie zwykły kapłan, lecz biskup. że on do walki nie zejdzie, wie, że ogół spragniony coraz to nowej i coraz większej sensacyi, protestować nie będzie, albo zaprotestuje nieśmiało. bez efektu; więc idzie dalej zuchwale ta robota krecia. Zaprzeczenia, manifestacye duchowieństwa? któż w nich szczerość uwierzy? Przecież spekulacya czcią ludzką i sensacyjne rewelacye doprowadziły umysły do zupełnej niewiary w jakąkolwiek uczciwość lub szczerość. Hipokryci wszyscy, którzy twierdzą. że mają czyste ręce i nieskazitelne sumienia! Ten tylko szczery, kto błotem ciska w około!

Ale mówmy bez ogródek: Oto mąż, który lat tyle żył pośród nas, któregośmy znali z cnót i uczynków dobrych, mąż. którego zasługi uznał Ojciec św. nadając mu godność i stanowisko Arcypasterza w katolickim Kościele, ks. Arcybiskup Weber stał się w ten sposób i jest ciągle przedmiotem najzacieklejszych napaści i najniegodziwszej potwarzy. Z rzucanych poprzednio insynuacyj ułożono całą dziwaczną a oszczerczą historyę a nawet wyszukano sobie pióro, które podjęło się skalać czystą dotychczas belletrystykę polską niby powieściowym opisem skandalu. Powieścią to nie jest, do literatury nie wejdzie, ale jadem oszczerczego paszkwilu kala myśli i sumienia warstw szerokich, do których to pismo trafić usiłuje. Tak dzień w dzień, w oczach naszych szarpana jest cześć ludzka, wystawiana na urągowisko cicha, łagodna postać kapłana. zohydzana godność książęcia katolickiego Kościoła a wraz z nią i w niej świętokradcza ręka usiłuje obalić powagę stanu duchownego, porywa się nawet na świętość Sakramentów Spowiedzi i Kapłaństwa. Jaskrawe ustępy, które się dadzą podciągnąć pod paragrafy kodeksu karnego, usuwa wprawdzie z obiegu powołana do tego władza, ale całość, ale duch zatruty, który ją przenika, pozostaje i szerzy się dalej, wnikając w sumienia i serca warstw mniej oświeconych, niezdolnych ocenić nędzoty moralnej artystycznej i literackiej takiego fabrykatu, wierzących ślepo drukowanemu słowu. — „Czytałeś? czytałeś?“

Gdyby ksiądz Arcybiskup Weber był człowiekiem świeckim, cierpiałby może dotkliwiej, bo bardziej samolubnie, na tem codziennem od szeregu miesięcy nieustającem szarpaniu swej sławy; ale też wówczas znalazłby może sposób jakiejkolwiek obrony. Jako kapłan i biskup, w obec potwarzy jest bezbronnym, a jeśli mniej samolubnie, to jednak cierpieć musi bardzo boleśnie, widząc i słysząc to urąganie godności, którą piastuje, powołaniu, któremu się oddał, zasadom, które nie tylko sam wyznaje, lecz których w obec dusz sobie powierzonych jest przedstawicielem. Jako chrześcianin dobry i kapłan gorliwy przebacza on niewątpliwie potwarcom, a pewno mniej boli go ich złość zaciekła, niż ta dziwna apatya społeczeństwa, które nie szuka nawet sposobu skutecznego przeciwdziałania, położenia kresu tej orgii oszczerstw i potwarzy, tej grze czcią ludzką. Gra to ze wszystkich najbardziej hazardowna, bo stawką w niej są najdroższe, tradycyjne zasady katolickiego narodu. Nie o jednostkę tu bowiem idzie paszkwilantom, nie o osobę ks. Webera, lecz właśnie o te zasady, które on i jego dostojeństwo reprezentują; nie o jego osobę tu idzie spekulantom skandalu, lecz o to, aby handel szedł za pomocą „sensacyi“. A handel taki rozwija się najlepiej na gruzach zasad które postawione są na straży sumień i umysłów.

Deus sanabiles fecit nationes. Jesteśmy przekonani, że owa gorączkowa, niezdrowa ciekawość, obudzona smutnemi zajściami w czasach ostatnich a podniecana reporterską spekulacyą na skandal, osłabnie z czasem i zniknie; wierzymy w zdrowy instynkt narodu, że odepchnie od siebie tych siewców zgorszenia i skandalu, a pragniemy tylko, aby się to stało co rychlej dla dobra społeczeństwa naszego, któremu sensacyjna reporterka niemało wyrządziła szkody. Teraz, gdy skandaliczna spekulacya już nie tylko z rzeczywistych smutnych faktów korzysta, lecz usiłuje spotwarzać niewinnych, skalać najświętsze zasady, aby tylko utrzymać w naprężeniu ciekawość i budząc złe instynkty, żyć dalej skandalem, — teraz pora zawołać: wara!

— I.... co to pomoże! — powie kto z obojętnym bladym uśmiechem, który cechuje lwowskiego pesymistę. — Co to pomoże, że ja krzyknę: wara! gdy on swoje pisać będzie? Tego mu przecież zabronić nie można....

Zapewne, że nie można, skoro papier jest cierpliwy, skoro nieuczciwe pióro się znajdzie, zarówno jak i spekulant-wydawca. Ale można i należy zawezwać do obrony wszystkich uczciwych ludzi, wszystkich prawych obywateli miasta i kraju, aby na pytanie: „Czytałeś?...“ mogli z czystem sumieniem odpowiedzieć: „Nie!“ — aby na każdym kroku mieli odwagę okazać pogardę nie tylko temu co pisze i wydaje oszczercze paszkwile, lecz i tym, którzy je bez obowiązku a z lubością czytają.

Są różne stowarzyszenia o mniej lub więcej sympatycznych celach; jest n. p. bardzo zacne i dobrze rozwijające się u nas Towarzystwo ochrony zwierząt. Czyżby Stowarzyszenie ku ochronie czci ludzkiej miało mniej widoków powodzenia? Jedynym obowiązkiem członków byłoby: Nie płacić za paszkwil, nie czytać oszczerstw i innych od czytania powstrzymywać a w ten sposób zatamować źródło spekulacyi, źródło już nie tylko hazardownej, lecz szulerskiej, bo fałszywej gry czcią ludzką.

krajów podalpejskich, wymagają rekompensaty na rzecz tych krajów, które w przeważnej części ponoszą koszta. Czescy posłowie nie dopuszczą przenigdy do tego, aby przedłożenie inwestycyjne nabrało mocy ustawy, jeżeli równocześnie nie będzie załatwione w sposób pomyślny dla Czechów przedłożenie o kanałach wodnych.

P. Kolischer oświadczył imieniem Koła polskiego, że należy się spodziewać, iż powiedzie się osiągnąć kompromis w tym duchu, aby obydwa projekty ustaw mogły byó równocześnie załatwione. Tylko w przeświadczeniu, iż to nastąpi, głosują Polacy za załatwieniem przedłożenia inwestycyjnego, zastrzegając sobie jednakże zajęcie ostatecznego stanowiska w pełnej Izbie.

Po przemówieniu jeszcze pp. Ellenbogena i Sylwestra odrzucono wniosek p. Kaftana i przyjęto artykuł XII. w redakcyi przedłożenia rządowego.

P. Tambosi zastrzegł sobie przedłożenie wniosków zmierzających do zabezpieczenia interesów krajów południowych w toku dyskusyi nad przedłożeniem o kolejach lokalnych.

Na tem ukończono obrady nad przedłożeniem inwestycyjnem. Prezes komisyi, zamykając, wskazał na wielkie znaczenie przedłożenia inwestycyjnego, które powiodło się załatwić w krótkim stosunkowo czasie.

Z Poznańskiego.

(Z bieżącej chwili).

O znanem bluźnierstwie, jakiego się dopuścił dr. Oskar Linke, naczelny redaktor *Posener Ztg.*, względem obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, rozpisuje się także berlińska *Germania* i zwraca uwagę, że obraz ten, malowany według podania przez św. Łukasza, zażywa wielkiej czci u wszystkich słowiańskich narodów, że corocznie urządzają do niego pielgrzymki nawet niemieccy katolicy ze Szląska i północnych Czech i że nawet obraz ten zażywa szczególnej czci u prawosławnych Rossyan; sam car to okazał, przesyłając niedawno 5000 rubli przeorowi Paulinow na odbudowanie spalonej wieży częstochowskiej.

Germania taką w końcu robi uwagę:

„Ogólnie oczekują, że teraz prokuratorya ani na chwilę nie będzie się wahała wystąpić ze skargą przeciw temu cynicznemu bluźnierstwu. I rząd sam będzie zmuszony wystąpić przeciw tego rodzaju postępowaniu ateistycznemu redaktora, jakim jest dr. O. Linke, jeżeli pragnie przeszkodzic w przyszłości niegodziwym wybrykom, dotykającym ludność katolicką w najświętszych dla niej sprawach“.

Illustrierte Landwirthschaftliche Zeitung ogłasza artykuł, wyrażający ubolewanie, że rolnikom niemieckim tak trudno porozumieć się z robotnikami, przybywającymi z Królestwa lub Galicyi. W końcu powiada: „Zkądże się ma brać znajomość języka polskiego u rolników? Do „Polski“ udawać się nie mogą, nie radzilibyśmy im też tego, a w szkołach rolniczych i w Uniwersytetach zupełnie brak zmysłu dla praktycznych i błogich urządzeń (nauki języka polskiego)“.

W dalszym ciągu tak autor, jak redakcya radzą postarać się o podręczniki niemiecko-polskie, w którychby uwzględnione były sprawy życia rolniczego.

W ostatnim czasie otrzymały urzędy policyjne Księstwa od wyższej władzy kwestyonaryusze z różnemi zapytaniami co do znajdujących się w ich obwodzie Spółek zarobkowych i banków ludowych.

Kwestyonaryusz zawiera rozmaite pytania, n. p. ile zakładowego funduszu posiada Spółka? — rok założenia, ilu posiada członków, jak wysokie ma depozyta, jakie pobiera procenta i t. d.

Gazety niemieckie donoszą: „Dla grupy Towarzystwa hakatystów w Czarnkowie przeznaczył naczelny prezes regencyi poznańskiej dr. Bitter subwencyą w kwocie 250 marek na zakupienie książek dla tamtejszej biblioteki ludowej, urządzonej przez Towarzystwo. Na zebraniu odbytem dnia 2 b. m., uchwalono kupić 100 egzemplarzy broszury pozasłużbowego pułkownika Müllera p. t. *Will Deutschland die Ostmarken behaupten oder nicht* i rozdzielić je pomiędzy członków. Zauważyć należy, że broszura ta jest jednym z najzacieklejszych elaboratów, podburzających Niemców przeciwko Polakom.

Zmiany w gabinecie pruskim.

O nowym ministrze spraw wewnętrznych baronie Hammersteinie, który tak niespodzianie wypłynął na widownię, zamieszczają dzienniki berlinskie następujące szczegóły: Baron Hammerstein, dotychczasowy prezes regencyi w Metz, liczy lat 58. Jest on synem zmarłego hanowerskiego a po roku 1867 meklenbursko-strelitzkiego ministra Hammersteina, nieugiętego Welfa. Do pruskiej służby państwowej wstąpił nowy minister spraw wewnętrznych w roku 1866, zajmował różne stanowiska, aż w roku 1883 zamianowany został prezesem regencyi w Metz, na której posadzie dotąd pozostawał. Cesarz poznał go, odwiedzając corocznie zamek Urville. Jako polityk jest baron Hammerstein niezapisaną kartą.

Nowy naczelnik poczt Rzeszy Kraetke ma lat 55, a od roku 1866 należy do administracyi pocztowej. Od roku 1897 jest dyrektorem wydziału dla technicznych spraw pocztowych. P. Kraetke odbył w roku 1879 podróż po Ameryce i studyował tamtejsze stosunki pocztowe. Bywał też delegatem niemieckim za granicą przy zawieraniu układów pocztowych, między innemi w roku 1885 w Egipcie a 1898 w Rossyi.

Niesprawdza się wiadomość, jakoby sekretarz stanu hr. Posadovsky miał być mianowany wiceprezesem ministerstwa pruskiego. Kanclerz hr. Buelow powraca podobno za zgodą cesarza do dawnej praktyki, wedle której kanclerza, jako prezesa gabinetu, zastępuje w razie potrzeby najstarszy służbą minister.

Reichsanzeiger ogłasza odręczne pismo cesarskie z dnia 5 b. m. wystosowane do b. ministra skarbu, Miquela; w piśmie tem cesarz podnosi w gorących słowach jego zasługi około finansów pruskich, które na nowych ugruntował podstawach. Przy tem zawiadamia cesarz dr. Miquela o powołaniu go do pruskiej Izby panów.

Upadek Miquela okrył żałobą tylko prasę hakatystyczną. Opłakuje ona gorzko stratę męża, który „w karbach trzymał Polaków a popierał niemczyznę. Miquel był mężem, który najlepiej ze wszystkich ministrów rozumiał obecne położenie w Prusach“.

Z całą stanowczością stwierdza prasa niemiecka, że pan Miquel nie ustąpił dobrowolnie, lecz dopiero na rozkaz z góry. Pozycya jego była już od roku zachwianą. Aby ją wzmocnić zobowiązał się Miquel przeforsować ustawę kanałową w sejmie, żądał atoli ku temu, ażeby rząd przystał na podwyższenie ceł rolniczych aż do wysokości 7 marek, przynajmniej na pszenicę, gdyż jedynie takie podwyższenie ceł zdoła pozyskać konserwatystów dla kanału. Tymczasem żądanie to poparli tylko ministrowie Brefeld i Hammerstein, gdy tymczasem większość, z hr. Buelowem na czele stanowczo była mu przeciwną, w tem przekonaniu, że tak znaczne podwyższenie ceł zbożowych uniemożliwiłoby zupełnie zawarcie nowych traktatów. Gdy tedy stronnictwa konserwatywne nie odstąpiły od opozycyi przeciwko projektowi kanałowemu, los p. Miquela był rozstrzygniętym. Mimo to jeszcze nie chciał ustąpić i dopiero energiczne „przedstawienie“ szefa biura kanclerskiego p. Willmowskiego, poparte groźbą, że w razie dalszego oporu cesarz sam zwolni ministra z urzędu, skłoniło go do podania się do dymisyi.

W sferach politycznych za najważniejszą z dokonanych zmian ministeryalnych uważają zamianowanie p. Podbielskiego ministrem rolnictwa. Posiada on wielkie wpływy i sympatye u konserwatystów i agraryuszów, stąd wnioskują, że uda mu się przełamać ich opozycyę przeciw projektowi kanałowemu.

W sferach rządowych zapewniają, że zmiany w ministerstwie nie wywołają żadnej zmiany systemu. Stanowisko wszakże kanclerza Buelowa wzmocniło się jeszcze bardziej.

KRONIKA

Lwów, 9 maja.

— **Egzamin fizykacki** zdali przed komisyą egzaminacyjną w Namiestnictwie pp.: Terlecki Eugeniusz Adolf, lekarz weterynaryjny ze Lwowa (z odznaczeniem); Terlecki Włodzimierz Jan, weterynarz miejski z Leżajska (z odznaczeniem); Sroczyński Tadeusz, weterynarz miejski z Borszczowa; Workiewicz Bolesław, weterynarz miejski z Piasek pod Krakowem; Miecik Władysław, weterynarz miejski z Mikulinicc; Kocan Włodzimierz, weterynarz miejski z Bursztyna; Citron Jakób, weterynarz miejski z Seretu (Bukowina); Engel Bernard, weterynarz miejski z Przemyślan; Guttentag Noë, weterynarz miejski z Doliny.

— **Nadanie stypendyów.** Na przedstawienie Instytutu stauropigijskiego we Lwowie nadało c. k. Namiestnictwo stypendya z fundacyi im. Karoliny Glinieckiej po 240 K. rocznie, począwszy od roku szkolnego 1900/1901, Włodzimierzowi Chylakowi, słuchaczowi II roku praw, i Romanowi Łahodyńskiemu, słuchaczowi I roku praw na Uniwersytecie lwowskim.

— **Z Towarzystwa** miłosierdzia pod godłem „Opatrzności. Walne zgromadzenie członków Towarzystwa odbędzie się w poniedziałek, dnia 13 b. m., w sali posiedzeń magistratu o godzinie 5 po południu.

— **Na posadę** dyrektora rzeźni miejskiej, której otwarcie nastąpi w drugiej połowie maja, postanowił magistrat zaproponować Radzie miejskiej p. Aleksandra Gottlieba, Lwowianina, dyplomowanego lekarza weterynaryi, z egzaminem fizykackim.

Na posadę weterynarza przy rzeźni zaś proponuje magistrat p. Stanisława Krynickiego, asystenta tutejszej Akademii weterynaryi.

— **Kolej Lwów-Winniki-Brzeżany-Podhajce.** W wydziale krajowym w sali I. komisyjnej, zebrała się dziś o godz. 11 przed południem ankieta w sprawie budowy kolei Lwów-Winniki-Brzeżany-Podhajce.

Przewodniczył zastępca Marszałka kraj., p. Jaxa Chamiec, a wzięli w niej udział: ze strony miasta prezydent dr. Małachowski i radni: dr. Głąbiński, Gołąb, dr. Dulęba, Thulie, dr. Maryański i Dzieślewski, ze strony Wydziału kraj.: zastępca dyrektora kraj. biura kolejowego p. Motylewski i sekretarz p. Skwarczyński.

Posiedzenie ankiety zagaił p. Chamiec i postawił pytanie, czyby gmina miasta Lwowa nie była skłonną, celem ostatecznego załatwienia sprawc budowy kolei Lwów-Winniki-Brzeżany-Podhajce, postarać się o koncesyę na budowę tej kolei i ewentualnie sama tę budowę przeprowadzić?

Ze względu, że budowa ta dla gminy samej nie byłaby możliwą do przeprowadzenia, większość członków ankiety ze strony gminy m. Lwowa oświadczyła się za objęciem budowy kolei wspomnianej we wspólnej akcyi kraju z gminą m. Lwowa. W zasadzie delegaci gminy do ankiety, uznali budowę tej kolei dla rozwoju interesów miasta za korzystną, jednak sprawa musiałaby — rozumie się — przyjść pod obrady Rady miejskiej.

Ankieta dzisiejsza miała za cel jedynie wybadanie opinii w tej sprawie.

— **Posiedzenie naukowe** Towarzystwa ludoznawczego odbędzie się w sobotę, dnia 11 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali botanicznej Uniwersytetu (I piętro). Porządek dzienny: Jan Grzegorzewski: „Kserksesowe smaganie Helespontu w zwyczajach i obrzędowych refleksach polskich“.

— **Bezpłatne szczepienie** ochronne ospy wypróbowaną krowianką, odbywa się każdej soboty pomiędzy godziną 9 a 10 rano w szpitalu św. Zofii dla dzieci, ul. Łyczakowska.

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa „Związek rodzicielski“ odbędzie się dnia 11 b. m. o godzinie 5 po południu w sali posiedzeń Rady miejskiej.

— **Czelansky contra Pawlikowski.** W lwowskim sądzie krajowym cywilnym odbyła się onegdaj rozprawa b. kapelmistrza opery lwowskiej p. Czelanskyego przeciw dyrektorowi teatru p. Pawlikowskiemu. P. Czelansky skarżył dyrekcyę teatru o nieuzasadnione wypowiedzenie kontraktu i o zapłacenie z tego powodu po 300 zł. poenale za każdy miesiąc do lipca b. r. Sędzia wyrokujący po rozpatrzeniu wywodów obu stron, oddalił w zupełności powoda z jego żądaniem. W motywach wyroku podniósł, że dyrektor Pawlikowski, wobec awantur i znanych zajść, w jakie się wplątał kapelmistrz Czelansky z publicznością lwowską, był zmuszony kontrakt wypowiedzieć.

— **Turniej szachowy** amatorów lwowskich rozpocznie się w niedzielę w kawiarni w pasażu Mikolascha. Wkładka wynosi 6 zł., a zgłaszać się można aż do ostatniej chwili u p. Oskara Piotrowskiego, ul. Krzyżowa 32.

— **Rozprawa** karna przeciw Marcinowi Osiewiczowi, oskarżonemu o zbrodnię zabójstwa na osobie policyanta gminnego w Rzęśnie polskiej, Wojtowicza, zakończyła się wczoraj wyrokiem skazującym Osiewicza na 5 lat ciężkiego więzienia, obostrzonego jednym postem co tygodnia.

— **Pod kopytami końskiemi.** Grzegorz Gryca, parobek w mleczarni Przeworskiej przy placu Smolki, uderzony został wczoraj po południu przez konia w głowę tak silnie, że wskutek załamania się czaszki, musiano go odwieść do szpitala powszechnego.

— **Zamach samobójczy.** Umysłowo chora Barbara Fuglewiczowa zamieszkała na Zamarstynowie w „domkach Lichtensteina“, chciała wczoraj wieczorem skończyć z życiem i w tym celu wlazła do bożnicy przy placu Zbożowym, aby się tam powiesić. Na szczęście przygotowania do wyprawy na tamten świat spostrzegli ludzie i udaremnili samobójstwo Fuglewiczowej, którą odstawiono do komisaryatu III dzielnicy.

— **Na ochronkę** im. Henryka Sienkiewicza w Zbarażu nadesłali: Najprz. ks. Arcybiskup Bilczewski 30 K., ks. Kaczorowski, szambelan papieski i proboszcz w Opryłowcach 5 K., ks. Pawłowski z Kołomyi 4 K., O. Antoni Augustyn, superyor zakonu Jezuitów z Czerniowiec 4 K., klasztor PP. Niepokalanek w Jarosławiu 5 K., pp.: Urzeteczkowa z Wadowic 4 K., G. Barącz z Krzywca 10 K., S. Palnicki z Niska 2 K., Zychowicz ze Lwowa 10 K., J. Korczyński z Wojniłowa 2 K.

Łaskawym ofiarodawcom zasyła komitet za pośrednictwem naszem serdeczne staropolskie „Bóg zapłać“.

— **Nasze sługi.** Katarzyna Kaczkowska z Kamionki, lat 22, słuszna brunetka, po jednodniowej służbie u M. T. pod l. 5 ul. Karola Ludwika umknęła, zabrawszy kilka łyżek z chińskiego srebra, stanik i pelerynę.

— **Aresztowano** Jana Sochę i Maksyma Pastucha, obydwóch dozorców domów, w których posiadaniu znaleziono wiele przedmiotów z różnych kradzieży pochodzących, jako to: kilka czarnych garniturów, 2 sztuczki płótna webowego i szarego, prześcieradło znaczone M. K. 6, obrusy i poszewkę z literami E. P. i A. P., zegarek srebrny z łańcuszkiem o 2 wisiorkach, z rublem i 2-guldenówką, dwa lusterka toaletowe, kilka kawałków skóry, pęk różnych kluczów etc.

— **Zmarł** w ostatnich dniach: W Przemyślu, Leon Senatowicz, zarządca więzień, w 49 roku życia.

— **Pożary.** W dniu 28 z. m. spaliło się w Gorajcu, pow. cieszanowskiego, 7 zagród włościańskich, wartości około 20.000 K., zaś onegdaj w nocy spłonęła w Żurawnie wołownia, należąca do właściciela dóbr p. Antoniego Skrzyńskiego. W płomieniach zginęło także 28 wołów, wartości 7000 K.

— **Groźny pożar** wybuchł w nocy z 1 na 2 maja w Poździmierzu (pow. Sokal), w stajni gospodarza Piotra Dobraczyńskiego. Pastwą płomieni padło 20 zagród włościańskich i kilka sztuk bydła. Ogólna szkoda wynosi 25.000 K., ubezpieczona zaledwie w kwocie 8300 K. Przyczyna pożaru niewiadoma.

— **Fałszywe doniesienie.** Przed pewnym czasem niektóre dzienniki ruskie doniosły, że 40 ruskich włościan z Suszna, w pow. kamioneckim, zgłosiło przejście swe na wiarę gr. oryent. Doniesienie to jest całkiem nieprawdziwe. Jakkolwiek bowiem niewyśledzone dotychczas indywiduum wystosowało istotnie do tutejszego gr. kat. konsystorza metropolitalnego podanie, opatrzone 41 podpisami, w którem zgłoszono zamierzoną rzekomo zmianę wiary, okazało się jednak, że ta deklaracya jest w zupełności sfałszowaną, gdyż przy przesłuchaniu protokolarnem wobec dziekana ks. Sochackiego, wszyscy bez wyjątku na deklaracyi podpisani stanowczo zeznali, że nie tylko tej deklaracyi nie podpisali, ale także o niej do chwili przesłuchania nic nie wiedzieli; między wymienionymi w deklaracyi znajdowali się zaś także i włościanie rz. kat. obrządku.

Proboszczem obrz. gr. kat. w Susznie, a zarazem wice-dziekanem radziechowskiego dekanatu jest ks. Michał Korduba, kapłan cieszący się wielkiem poważaniem i szacunkiem, ale przez swych przeciwników politycznych, jako zwolennik kierunku ugodowego, niemile widziany; widocznie szło tu też tylko o dokuczenie temu kapłanowi.

— **Wypadek na kolei.** Na stacyi kolejowej w Krasnem wykoleiło się w nocy z 4 na 5 b. m. pięć wagonów pociągu towarowego z powodu rozszerzenia się szyn na torze położonych.

— **Krwawy dramat.** Z Budapesztu donoszą: W miejscowości Terekowa, fryzyer Stefan Balko spostrzegłszy że notaryusz miejscowy Andrzej Kohn utrzymuje stosunek miłosny z jego żoną, przeciął mu wczoraj podczas golenia gardło. Następnie podciął tą samą brzytwą gardło swej żonie i sobie.

— **Rekrut w spodnicy.** Do głównego poboru wojskowego w Elbiswaldzie w Styryi, stawiła się wraz z parobkami z gminy Wildfressen także i piękna dziewczyna w ładnym stroju styryjskim ze zgrabnym bukiecikiem u gorsu i z wezwaniem. Komisya asenterunkowa zoczywszy tego szczególnego „popisowego“ była ogromnie zdziwioną, ale pokazało się, że właściwie było wszystko w porządku, bo przez omyłkę w księdze metrykalnej po urodzeniu zapisano dziewczynę jak chłopca.

— **Na wystawie** starożytności w Moskwie w zbiorach księżnej Golicynowej, znajduje się między innemi flakon emaliowany, wysadzany drogimi kamieniami, podarowany przez króla Stanisława Poniatowskiego hr. M. Oborgu.

— **Order pracy** ustanowił — jak donosi *Capitan Fracassa* — król włoski. Nowy ten order będzie udzielany obywatelom i robotnikom, którzy położyli zasługi w dziedzinie urządzeń dobroczynnych i na polu pracy.

— **Stracenie.** Z Norymbergii donoszą: Wczoraj stracono tu zapomocą gilotyny rolnika Höfflinga i zarobnika Schollera, którzy wspólnie zamordowali teściowę Höfflinga.

Notatki literacko-artystyczne.

„**Wiadomości artystyczne**“ przeszły z wydanym właśnie podwójnym numerem pod nowe kierownictwo literackie. Dotychczasowy redaktor p. St. Wł. Bursa położył około pisemka, dobijającego się mozolnie uznania, zasługi rzeczywiste, wkładając w żmudną pracę swoją wiele zapału i energii, dobrej woli i szczerych chęci. Obecnie objął kierownictwo literackie pisma p. Henryk Cepnik, którego artykuły, kreślone z prawdziwym temperamentem, wywoływały w naszym światku dziennikarskim ożywioną polemikę. Temperament redaktora, hamowany w miarę zdobywanem doświadczeniem, wyjdzie z pewnością i *Wiadomościom artystycznym* na dobre, ożywi

e odpowiednio i zwróci na nie uwagę czytającego i piszącego ogółu, a i to dla pisma, zdobywającego dopiero ostrogi, znaczy niemało.

Pierwszy numer *Wiadomości* pod nowem kierownictwem literackiem przedstawia się wcale dobrze. Rozpoczyna go cięty artykuł p. Cepnika p. t.: „Sztuka.... a moralność publiczna", poruszający raz jeszcze sprawę przedstawienia „Złotego runa" na lwowskiej scenie. Ciekawą jest sylwetka młodziutkiego poety Leopolda Staffa, skreślona przez Teodora Mianowskiego, a zainteresują również czytelników: rozprawka Leona Popławskiego „Narodziny Symfonii"; R. L. „Strona rzemieślnicza w malarstwie"; Cepnika ocena „Życia na żart" Zapolskiej i obszerny bardzo dział sprawozdawczy i kronikarski.

Numer uzupełniają poezye Staffa i Jana Pietrzyckiego; portrety Staffa i Zapolskiej, oraz piękny rysunek Winterowskiego.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek — po cenach operetkowych — „Manon", występ gościnny Ireny Bohussówny.

W piątek po raz pierwszy „Mężowie Leontyny, komedya w 3 aktach Alfreda Capus, w tłumaczeniu M. Sachorowskiego z pp.: Siennicką, Cichocką, Jankowską, pp.: Fiszerem, Feldmanem i Kliszewskim w głównych rolach.

Od 15 maja wszystkie przedstawienia wieczorne rozpoczynać się będą o godzinie pół do 8-mej.

Z Izby sądowej.

(Morderstwo w ulicy Sakramentek).

Lwów, d. 9 maja.

Dnia 10 kwietnia z. r. około godziny 4 nad ranem usłyszała p. Amalia Heintschlowa w swem pomieszkaniu parterowem domu przy ulicy Sakramentek l. 10, odgłos gwałtownego szarpnięcia klamki u drzwi, łączących pierwszy pokój z kuchnią i jednocześnie zobaczyła na progu mężczyznę, który słysząc jej wołania na służącę Magdalenę Iłek *recte* Zacharkównę, cofnął się i drzwi za sobą zamknął.

Zaniepokojona obecnością obcego w mieszkaniu o tak wczesnej porze i brakiem odwiedzi przywoływanej służącej, obudziła pani Heintschlowa swego męża, z którym niebawem udali się do kuchni. Mężczyzny, którego p. Heintschlowa widziała na progu swego mieszkania, już nie było; opuścić je musiał dopiero przed chwilą, gdyż klucz, zwisający na kluczu, wetkniętym w zamek wchodowych drzwi kuchennych, jeszcze się poruszał.

W kuchni, oświetlonej małą lampką, leżała tylko na łóżku służąca Magda, przykryta powyżej głowy kocykiem, a tuż nad głową leżała siekiera, używana do łupania szczypek. Po odchyleniu nakrycia, przedstawił się im grozą przejmujący widok. Służąca Magda już nie żyła, a zbroczone krwią twarz i bielizna, tudzież wydobywająca się z ust i nosa spieniona krew, świadczyły, że padła ona ofiarą zbrodniczej ręki.

Z brzaskiem dnia zawiadomili zaraz służbodawcy nieszczęśliwej ofiary za pośrednictwem stróża kamienicy i stójkowego policyę, która przybywszy niezwłocznie, rozpoczęła energiczne śledztwo za sprawcą tej potwornej zbrodni. Wkrótce przybyła też i komisya sądowa

Oprócz wyników spostrzeżeń służbodawców zamordowanej Iłekównej, skonstatowano na prześcieradle ślady wytarcia rąk, z krwi umytych; ślady krwi na siekierze, powstałe skutkiem przypadkowego zetknięcia się tego narzędzia, już po czynie, z krwią zbroczonym trupem; plamy z ludzkiej krwi na stolnicy, oraz na szkiełku, ostatnie odpowiadające palcom ręki ludzkiej, która je dotknęła; mnóstwo plam krwistych na ścianie, przylegającej do łóżka i na podłodze. W łóżku obok kolan denatki znaleziono niedopałek z papierosa, a pod poduszką świeżo urwany kawałek rzemienia.

Oględziny sądowo-lekarskie, przedsięwzięte na zwłokach denatki, wykazały oprócz drobniejszych zmian, rany na czole, powodujące zgruchotanie czaszki z następowem porażeniem mózgu, zadane narzędziem twardem, ciężkiem, tępo kanciastem, oraz niezawodne ślady duszenia na szyi. Rzeczoznawcy sądowi orzekli, że śmierć denatki nastąpiła skutkiem równoczesnego działania obu przyczyn, to jest razów, zadanych wspomnianem narzędziem i duszenia.

W poszukiwaniu sprawcy tego zbrodniczego czynu przyjęto za wskazówkę, że musi nim być ktoś z wielbicieli denatki, których ta ostatnia, według zeznań domowników, miała bez liku. Przedewszystkiem skierowano podejrzenie przeciw Franciszkowi Barcichowskiemu, który dawniej ubiegał się o względy Iłekównej, a że nieodłącznym jego przyjacielem od serca był Arnold Schebesta, uważano go także jako współsprawcę względnie pomocnika. Niezawiśle od tego prowadzono również dochodzenia przeciw Kornelowi Czajkowskiemu, który służył aż do dnia 7 kwietnia z. r. w tej samej realności u członka Wydziału krajowego dr. Damiana Sawczaka i uchodził w kółku znajomych denatce stróżów pobliskich realności, służących i lokai, za jej narzeczonego.

Podejrzenie przeciw niemu osłabiała jednak ta okoliczność, że rozstał się on ze Lwowem, odjeżdżając dnia 7 kwietnia, natychmiast po opuszczeniu służby, do swej wsi rodzinnej Bybła. Nie przypuszczano bowiem, aby w tak krótkim czasie do Lwowa powrócił, zwłaszcza, gdy ani bezpośrednio przed czynem, ani też po jego dokonaniu tutaj go nie widziano.

W połowie kwietnia dopiero poczęto w okolicy Bybła szeptać, że obwiniony przyznał się do morderstwa, popełnionego na osobie Magdaleny Iłekównej. Gdy wieść ta znalazła potwierdzenie w zarządzonych przez policyę dochodzeniach, wzmocniono za nim pościg, który trwał więcej aniżeli dwa tygodnie.

Czajkowski czując się wreszcie ze wszech stron osaczonym, zgłosił się w dniu 2 maja z. r. w sądzie powiatowym w Bursztynie, gdzie przyznał się do popełnionej zbrodni.

Uwięziony, tak w czasie przesłuchania przez sędziego śledczego w Bursztynie, jak niemniej w tutejszym sądzie krajowym karnym, złożył obszerne zeznania, oskarżając się o morderstwo popełnione w nocy z 9 na 10 kwietnia z r. na osobie Iłekównej.

Według zeznań oskarżonego — jak przedstawia akt oskarżenia — szczegóły zbrodni i motywa, które go popchnęły do jej popełnienia były następujące:

W sobotę, dnia 7 kwietnia z. r. wyjechał Czajkowski rannym pociągiem ze Lwowa do Skomoroch, skąd pieszo udał się do Bybła. Tu zabawił dwa dni. Dnia 9 kwietnia udał się z bratem Janem na targ do Bołszowiec i zakupiwszy tam na święta mięso, polecił bratu odnieść je do domu, sam zaś nie życząc sobie, aby wiedziano dokąd wyjechał, pod pozorem udania się do Halicza, względnie Bursztyna, popołudniowym pociągiem odjechał do Lwowa. Bratu zaś swemu Janowi polecił na wypadek, gdyby się o niego pytano, powiedzieć, iż poszedł z listem od niejakiego Szczuckiego do Dytiatyna.

Do Lwowa przybył o godzinie 6·52 wieczorem i wstąpiwszy tylko na mały posiłek do szynku przy ul. Grodeckiej, podążył szybko ku ul. Sakramentek, do domu, w którym służyła Magdalena Iłekówna. Widział się z nią i miał na jej życzenie przyjść na noc na rozmowę. Posłuszny życzeniu, wszedł przed godziną 10 wieczorem do kamienicy, gdzie przesiedział na umieszczonym na podwórzu wózku aż do chwili, gdy Magdalena upewniwszy się, że jej służbodawcy ułożyli się do snu, z kuchni wyszła na ganek. Wezwany przez Magdalenę, udał się za nią do kuchni, gdzie przez dłuższy czas rozmawiali po cichu. Tematem rozmowy miało być biadanie obwinionego, że go los prześladuje i że nie może uzyskać odpowiedniej posady, przyczem miał się wynurzyć z zamiarem popełnienia samobójstwa. Gdy w pokojach lampy pogaszono, zgasiła i Magda w kuchni światło, rozebrała się i położyła się do łóżka. Obok niej położył się także Czajkowski i przez dłuższy jeszcze czas rozmawiając z Iłekówną, biadał na swój los. W czasie tej rozmowy miało — jak następnie zeznał Czajkowski — „przyjść między nimi do grzechu".

Wynurzenia obwinionego o zamiarze odebrania sobie życia miały w umyśle Magdy zrodzić myśl zejścia z nim razem ze świata, obawiała się bowiem, że skutki cielesnego stosunku z obwinionym, który krytycznej nocy nie miał być pierwszym, okryje ją w razie jego śmierci i tem samem udaremnionego wyjścia za niego zamąż, wstydem i hańbą przed światem. Tego zaś Magda przeżyć nie chciała.

Uporczywie więc, wedle twierdzenia obwinionego, nalegała nań „aby jej zrobił koniec", a gdy on wahał się i chciał odejść, ona temu w czas przeszkodziła, zamykając drzwi od kuchni na klucz i chowając go pod poduszkę. Potem raczyła go rumem, a przyniósłszy siekierę, poczęła go usilnie prosić, aby ją życia pozbawił, mimo, że on chcąc zniweczyć jej projekt, zapewniał ją, że nie ma już zamiaru odebrania sobie życia. Nie mając możności odejścia z kuchni, zdrzemnął się na łóżku Magdy. Przez sen słyszał ciągle jeszcze powtarzające się jej żądanie: „Kornelu zrób mi koniec!" Po przebudzeniu się powstał w nim naraz zamiar pozbawienia jej życia i w wykonaniu tego zamiaru uderzył ją w skroń, poczem zdziwiony, że uderzona ani jęknęła, zaświecił zapałkę, aby się przekonać, czy cios był śmiertelny.

Po chwili, gdy ciemność na nowo zapanowała w kuchni, usłyszał charczenie, wydobywające się z jej gardła, a będąc jeszcze w wątpliwości, czy zadany jej raz był śmiertelny, zaczął ją silnie dusić za szyję i przytrzymywał oburącz za szyję przez dłuższą chwilę, poczem kilkakrotnie laską uderzył ją w głowę.

Wtedy miał już bezwzględną pewność, że jego ofiara nie żyje i postanowił coprędzej uciec z miejsca zbrodni. Poszukał więc klucza, zaświecił lampę, aby przy jej blasku zebrać porozrzucaną garderobę i zatrzeć ślady zbrodni umyciem skrwawionych rąk, które obtarł w prześcieradło. Następnie nakrył zwłoki kocem i jak twierdzi, zdrzemnął się przy trupie. Stuk jakiś zbudził go jednak, chwycił za kapelusz i chciał uciec. W pospiechu zmylił drzwi i zamiast wyjść z kuchni na podwórze, wszedł do pokoju, gdzie zbudził służbodawczynię denatki. Poznawszy błąd, cofnął się i właściwemi drzwiami zbiegł w kierunku na plac powystawowy. Stamtąd podążył w pobliże toru kolejowego, chcąc pod kołami pociągu zakończyć życie. Czując jednak brak odwagi, zaniechał rozpaczliwej myśli i wrócił do miasta. Z miejsca czynu uniósł resztki rumu w czworogrannej flaszce, chcąc go użyć jako środka dla dodania sobie odwagi. Na miejscu zaś czynu pozostawił tylko niedopałek papierosa i kawałek rzemyka. Tak mniej więcej przedstawia się historya dokonanej zbrodni, podana przez oskarżonego.

Na podstawie wyniku jednak przeprowadzonego śledztwa, przyszła prokuratorya państwa do przekonania, że zeznania oskarżonego nie polegają w zupełności na prawdzie. Szczególnie nieprawdziwym jest podany przez oskarżonego motyw, który go skłonił do popełnienia morderstwa.

Pobudka do czynu, zdaniem prokuratoryi państwa nie wyszła od zamordowanej Iłekównej, lecz przyczyny zbrodni szukać raczej należy w zbrodniczej woli oskarżonego. Twierdzeniu temu poświęca prokuratorya państwa dłuższe ustępy aktu oskarżenia.

Motywem zbrodni była zazdrość. Iłekówna, która według zeznań licznych przez sędziego śledczego przesłuchanych świadków, słynęła na całej ulicy z niezwykłej urody, była zarozumiałą nawet z powodu swojej piękności, a przytem ogień kokieteryi strzelał jej z oczu, mogła i musiała się podobać. Jako taka mogła więc liczyć, zdaniem aktu oskarżenia — na powodzenie u mężczyzn i nie potrzebowała się krępować jednym, z którym przypadkowo zawarła znajomość, choćby ona była ściślejszą i nie pozostała bez skutków. Nieprawdziwem również okazało się zeznanie oskarżonego, jakoby krytycznej nocy „przyszło między nimi do grzechu", gdyż przeprowadzone w tym kierunku badania mikroskopowe wydały wynik ujemny. Na tej podstawie przychodzi prokuratorya państwa do wniosku, że wcale nie może być tu mowy o domaganiu się Iłekównej „zrobienia jej końca", z powodu obawy wstydu przed światem.

Tu grała tylko wyłącznie rolę ślepa zazdrość o kochankę. Czajkowski jako chory na przepuklinę wydalony został ze służby, a nie mogąc, mimo usilnych starań dawnego służbodawcy znaleźć miejsca przy tramwayu z powodu, że był już raz za kradzież karany, zmuszony był rozstać się z nadzieją stworzenia sobie trwałej podstawy egzystencyi a tem samem i żeniaczki z Magdą. Swiadom więc tego, że wyróżniona jego miłością Magda znajdzie wnet innego wielbiciela, gdyż sama jej uroda uprawniała go do takiego przypuszczenia, Czajkowski był zazdrosny o przedmiot swej miłości. Nie mogąc go sam posiąść — nie chciał także, aby go posiadł kto inny. Zazdrość więc stworzyła, zdaniem oskarżenia, zarodek zamiaru zamordowania kochanki. Wskazuje dalej, zdaniem prokuratoryi państwa, na prawdziwość tego twierdzenia, także i całe zachowanie się oskarżonego przed spełnieniem czynu, który już najprzód chciał stworzyć sobie dowodu do wykazania swego alibi.

W końcu w wyczerpujący sposób udowadnia prokuratorya państwa w akcie oskarżenia, że Czajkowski, mimo, iż w więzieniu udawał obłąkanego, popełnił zbrodnię w normalnym stanie umysłu, z całą świadomością i po pełnej rozwadze. Dowodem normalnego stanu jego umysłu jest całe zachowanie się jego przed i po spełnieniu czynu, a wreszcie dwukrotna ucieczka raz z więzienia sądu krajowego karnego, drugi raz z zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie. Zresztą potwierdzenie normalnego stanu umysłowego znajdzie się w orzeczeniu lekarzy sądowych i wydziału medycznego Uniwersytetu lwowskiego.

Od rana gmach sądowy na ulicy Batorego w formalnem obleżeniu. Publiczność, wśród której lwią część stanowią kobiety, ciśnie się do bram gmachu, by „za darmo" karmić się wrażeniami jakich dostarczyć tylko może rozprawa karna. Wpuszczają jedynie za biletami.

Przed godziną 9 wprowadza strażnik więzienny oskarżonego. Jest to średniego wzrostu mężczyzna, 25 letni, o bezmyślnym wyrazie twarzy, ubrany w szarą kitlę aresztancką i takież spodnie. Zasiadłszy na przygotowanej dla niego ławie patrzy w dal na stół trybunału, od czasu do czasu tylko nerwowe drżenie przejdzie przez jego ciało, z którego otrząsnąwszy się, wpada znowu w zadumę.

Wchodzi wreszcie trybunał: radcy sądu krajowego pp.: Szymonowicz, Adamiak, Jasiński, dalej zastępca prokuratora państwa dr. Leżański i obrońca oskarżonego dr. Reiter.

Na ławie po za ławą obrońców zasiadają dwaj lekarze sądowi: dr. Chomin i Lachowicz.

Po wylosowaniu ławy sędziów przysięgłych, odczytano akt oskarżenia, wniesiony przez prokuratoryę państwa, którego streszczenie podaliśmy już powyżej.

Z kolei obrońca dr. Reiter postawił wniosek o zawezwanie do rozprawy lekarzy-psychiatrów, którzyby mogli na podstawie zeznań całego szeregu świadków, powołanych do rozprawy, wydać ostateczne orzeczenie o stanie umysłu Czajkowskiego w chwili popełnienia czynu karygodnego.

Sprzeciwił się temu prokurator państwa, powołując się na orzeczenie wydane przez fakultet medyczny Uniwersytetu lwowskiego.

Po krótkiej naradzie odmówił trybunał wnioskowi obrony, poczem przewodniczący trybunału radca Szymonowicz zarządził 15 minutową przerwę.

(Po przerwie).

Zawezwany przez przewodniczącego rozprawy do złożenia zeznań podaje Czajkowski co następuje: Ma dwóch braci; jednego w wojsku „Antosia", drugiego w domu, tudzież siostrę pannę. Skończył trzy klasy ludowe, był w nauce u rymarza, krawca, a następnie służył jako lokaj najpierw u radcy Dworu p. Seferowicza, dalej w Krakowie u radcy sądowego p. Salskiego. Wzięty do wojska służył półtora roku. W skutek cierpień fizycznych uwolniono go jednak. Po wyjściu z wojska przebywał jakiś czas w rodzinnej wsi Byble. Ostatnimi czasy służył u członka Wydziału krajowego dr. Sawczaka. Z powodu tego, że jest chory na przepuklinę, został jednak wydalony ze służby. Starał się następnie o posadę konduktora przy tramwayu elektrycznym, ale nie mógł otrzymać tej posady, bo był karany raz za kradzież pięciodniowym aresztem.

Przed wzięciem do wojska nigdy nie chorował. Dopiero w wojsku w skutek dźwigania „harmaty" dostał przepukliny. W wojsku był „oberkanonierem", a nawet była już wniesiona „eingabe na vormeistra". Z choroby jego śmieli się z niego wojskowi koledzy, tak, że nawet myślał o samobójstwie. W wojsku bardzo go „pan kapitan" lubił i byłby z pewnością został „feuerwerkerem". (Tu zaczyna płakać oskarżony). Od czasu jak przyszedł do kryminału jest mu lepiej

Z kolei opowiada Czajkowski o swoich stosunkach miłosnych. Kochał się już jako „bęben" w jednej dziewczynie, za którą płakał, gdy ta wyjechała z matką z jego wsi. We Lwowie kochał się w „Maryni - szwabce z II. piętra, Magdusi, co ją zamordował i tej trzeciej, która ciągle płakała, aby się z nią ożenił". Najlepiej kochał Magdusię i Marynię, obydwie razem. Z Magdusią „było nawet tak jak z żoną". Magdusia go „mocno" kochała, chociaż wiedziała, że on zaleca się do innych; chciała nawet wyjść za niego, bo się „tak poradzili". Magdusia była ładna i miała kilka kawalerów. Jeden nawet „z fabryki" oświadczył się o nią, ale go nie chciała. Powodu do zazdrości o Magusię nie miał.

Przew.: Czy Czajkowski także Maryni-szwabce mówił, że się z nią ożeni?

Osk.: Miałem dużo dziewcząt, ale jednej Magdusi tylko powiedziałem, że się z nią ożenię. Zresztą Marynia była sierotą.

Następnie obszernie opowiada Czajkowski sam fakt popełnionej przez siebie zbrodni w podobny sposób, jak to już streścił akt oskarżenia.

Na stosowne zapytanie przewodniczącego podaje oskarżony, że w dniu krytycznym przyszedłszy do Magdusi nie spał przed spełnieniem zbrodni, dopiero po jej dokonaniu położył się przy trupie i zasnął.

Na tem odroczył przewodniczący rozprawę do godziny 4 po południu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Produkcya chmielu. Z Wiednia telegrafują nam: Wczoraj zebrała się w parlamencie, deputacya przedstawicieli producentów chmielu ze wszystkich prowincyi państwa. Przybyła ona w tym celu, aby, w obec niebezpieczeństwa zagrażającego produkcyi i handlowi chmielu, przy odnowieniu traktatów handlowych, wskutek podwyższenia cła dozowego ze strony Niemiec, domagać się opieki Rządu. Deputacya wręczyła P. Prezesowi gabinetu oraz PP. Ministrom handlu i rolnictwa odpowiednie petycye. PP. Ministrowie oświadczyli jednogłośnie, że uznają wielką doniosłość opieki należnej produkcyi i handlowi chmielu i zwrócą uwagę na to, aby wypowiedziane życzenia mogły być uwzględnione. Deputacya prosiła posłów z tych prowincyi, w których kwitnie produkcya chmielu, aby postawili wniosek o złożenie komisyi dla sprawy chmielu, i postanowiła prosić Ministerstwo kolei żelaznych o pewne ułatwienia przy przewozie robotników zatrudnionych w produkcyi chmielu.

Targ zbożowy.

Lwów, 9go maja. Pszenica gotowa 7·70 do 7·80, pszenica na termina 7·50 do 7·60, żyto gotowe 6·50 do 6·70, żyto na termina 6·45 do 6·50, owies obroczny gotowy 6·50 do 6·80, owies na termina 6·30 do 6·40, jęczmień pastewny 5·40 do 5·50, jęczmień browarniczy 6·— do 6·20, rzepak 11·60 do 11·75, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·25 do 9·—, groch do gotowania 7·75 do 12·—, wyka 7·50 do 8·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·— do 6·25, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona galicyjska —·— do —·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—, kukurudza 6·10 do 6·30, nowa —·— do —·—, chmiel stary —·— do —·—, nowy za — kilo —·— do —·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy 17·— do 17·25, *paritas* Tarnopol na termin 16·— do 16·25, waranty —·— do —·—.

OSTATNIA POCZTA

W „Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych“ ogłoszono na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 kwietnia b. r. obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa, według którego Najj. Pan przyzwolił, aby na rzecz funduszu krajowego pobierane były nadal prowizorycznie dodatki do podatków bezpośrednich, według wymiaru ustanowionego uchwałą Sejmu krajowego z d. 21 grudnia 1900 r., a to także i przez drugi kwartał b. r., t. j. w czasie od 1 kwietnia do 30 czerwca, z zastrzeżeniem konstytucyjnego ustanowienia budżetu krajowego.

Dzienniki berlińskie dowiadują się rzekomo z wiarygodnego źródła, że rząd rossyjski przygotowuje szereg zarządzeń, skierowanych przeciw Niemcom. Między innemi mają być wydane nowe przepisy paszportowe. Rząd zamierza nałożyć na każdego Niemca, przebywającego w Rossyi, podatek pogłówny od osoby 10 rubli. Należytość za wizę paszportową z Niemiec podwyższona będzie do 17 marek.

W tych dniach zjechał na granicę generał Łujew w celu pouczenia urzędników granicznych o nowych przepisach. Dzienniki berlińskie sądzą, że rząd rossyjski zaprowadza obostrzenia, aby wziąć odwet za projektowane podwyższenie cła na zboże rossyjskie.

W czasie od 24 do 29 sierpnia b. r., jak donosi *Russkij Inwalid* będą się odbywały między Warszawą a Siedlcami wielkie manewry wojsk okręgu warszawskiego. Weźmie w nich udział 161 batalionów piechoty, 134 szwadrony i 556 dział. Następnie odbędą się wyłącznie ćwiczenia jazdy.

St. Pet. Wied. zapewniają, że pogłoski o zmniejszeniu liczby studentów w uniwersytetach rossyjskich i ustanowieniu w nich stałego, z góry oznaczonego kompletu słuchaczów, pozbawione są wszelkiej podstawy.

Gazeta *Wołyń* donosi, iż naczelnik kraju, generał-adjutant Dragomirow, zwrócił uwagę na to, że przy konkurencyi na dzierżawę poczt wiejskich pomiędzy Żydami i włościanami, poczty te dostają się przeważnie w ręce izraelitów, ofiarujących korzystniejsze warunki dzierżawne. Zważywszy, iż włościanie są odpowiedniejszymi na te zajęcia, naczelnik kraju wydał rozporządzenie, aby dzierżawy pomienione, o ile to tylko okaże się możliwem wyłącznie oddawane były włościanom.

Angielski gabinet odniósł wielkie w Izbie zwycięstwo; większość rządowa, która niedawno wprawdzie przy mało znacznej sprawie spadła do 33 podniosła się znowu przedwczoraj do dawnej wysokości t. j. do 167 głosów. Taką bowiem większością uchwaliła Izba niższa cło wywozowe od węgla, które stanowiło główny a bardzo drażliwy i niebezpieczny punkt programu finansowego kanclerza skarbu. Pokazuje się zatem raz jeszcze, że gdy chodzi o interes patryotyczny, Izba gotowa do wszelkich najcięższych ofiar i poświęceń, wiedząc i czując, że cała ludność stoi za nią i podziela jej zapatrywanie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 9 maja. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby posłów odczytano długi szereg wniosków i petycyj. Następnie zabrał głos poseł Choc (nowowybrany czeski radykał), który żali się, że jego zastrzeżenie prawne, złożone na ostatniem posiedzeniu w języku czeskim, nie jest zawarte w stenograficznym protokole. Mowca uważa to za naruszenie praw narodu czeskiego i zapytuje prezydenta czy i na przyszłość zamierza stosować metodę niewłączania mów czeskich do protokołu stenograficznego. Jeżeli tak będzie dalej, to on (Choc) nie może zaręczyć, czy Izba będzie zdolna do pracy. (Wesołość). Z kolei zabrał głos P. Minister kolei Wittek celem dania odpowiedzi na liczne interpelacye.

Z kolei odpowiadali na interpelacye P. Minister dr. H a r t e l, P. Prezydent ministrów dr. K o e r b e r, następnie br. C a l l, który właśnie (godz. $^3/_4$ na 2) przemawia. Potem ma przejść Izba do porządku dziennego t. j. do dyskusyi nad przedłożeniem wódczanem.

Między wniesionemi dziś interpelacyami znajduje się interpelacya p. Breitera w sprawie ekscesów lwowskich; między wnioskami wniosek p. Offnera i tow. z żądaniem zniesienia §. 14.

Kraków, 9 kwietnia. *(Tel. pryw.)* Wczoraj po południu odbył się pogrzeb ś. p. ks. Morawskiego. Kondukt żałobny prowadził ks. Kardynał Puzyna; asystowali mu ks. Arcybiskup Bilczewski i biskup sufragan ks. Nowak. Za trumną szła rodzina zmarłego, profesorowie Wszechnicy Jagiellońskiej z rektorem prof. Jakubowskim, naczelnicy władz oraz obywatelstwo.

Kraków, 9 maja. *(Tel. pryw.)* Kardynał Puzyna, ks. Arcybiskup Bilczewski i ks biskup Nowak wyjadą w sobotę do Tarnowa na konsekracyę i intronizacyę ks. biskupa Wałęgi.

Kraków, 9 maja. *(Telegram pryw.)*. Ogólne zgromadzenie delegatów Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń odbędzie się dnia 3 czerwca. W dniu 29 maja odbędzie się posiedzenie rady nadzorczej. Prezes Towarzystwa p. Męciński przyjechał tu celem uczestniczenia w pracach przygotowawczych rady nadzorczej dla walnego zebrania delegatów. Towarzystwo rozpoczyna przygotowania do kampanii gradowej, z powodu doniesień o pierwszych opadach gradowych w stanisławowskiem.

Wiedeń, 9 maja. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister wyznań i oświaty zamianował profesora Uniwersytetu i dyrektora obserwatoryum astronomicznego w Krakowie dr. Franciszka K a r l i ń s k i e g o korespondentem komisyi centralnej dla meteorologii i magnetyzmu ziemnego.

Skutkiem zgonu i ustąpienia kilku członków, względnie ich zastępców, powołani zostali do sekcyi dla przemysłu rolniczego, leśnego i górniczego przybocznej Rady przemysłowej i rolniczej, na mocy wyboru związku krajowego przemysłu naftowego we Lwowie Roman Z a ł o z i e c k i, docent Politechniki lwowskiej. jako zastępca — dalej jako mianowani przez P. Ministra rolnictwa Maryan M a ł a c z y ń s k i, dyrektor krajowej szkoły lasowej we Lwowie, jako członek, a Włodzimierz B r a u n, zarządca lasów i dóbr hr. Potockiego w Krzeszowicach, jako zastępca.

Wiedeń, 9 maja. Wczoraj w południe odbyło się posiedzenie byłego wydziału dolno-austryackiej Izby adwokackiej, na którem prezes dr. Teistmantel, zdał sprawę z konferencyj, jakie odbył w przedmiocie taryfy adwokackiej z P. Prezydentem Ministrów i P Ministrem sprawiedliwości. Po dłuższej dyskusyi uchwalono ze względu na wtorkowe oświadczenie P. Ministra sprawiedliwości w parlamencie podjąć czynności wydziału na nowo i rozpisać nowe wybory.

Wiedeń, 9 maja. Licznie obesłany przez wszystkie kraje monarchii Zjazd fabrykantów spirytusu, po wysłuchaniu referatu p. Lustiga i Bruenna o projektowanem podwyższeniu podatku od spirytusu, uchwalił rezolucyę, wyrażającą nadzieję, że powiedzie się w sprawie dodatkowego opodatkowania uzyskać ustępstwa ze strony Rządu. Zjazd upoważnił swoje prezydyum do podjęcia odpowiednich kroków, celem osiągnięcia równomierności w opodatkowaniu. Wniosek co do koncesyonowania handlu alkoholem palonym odrzucono znaczną większością.

Warszawa, 9 maja. *(Tel. pryw.)* Ministerstwo spraw wewnętrznych pozwoliło tutejszemu Towarzystwu hygienicznemu przyjąć 300.000 rubli ofiarowanych przez spadkobierców Wilhelma Raua na ogrody dla dzieci. Ogrody te będą urządzone na wzór parku Jordana w Krakowie.

Warszawa, 9 maja. *(Tel. pryw.)* Sprawa Michała hr. Przeździeckiego sądzona będzie w tutejszej Izbie sądowej dnia 17 b. m. przy zamkniętych drzwiach.

Warszawa, 9 maja. (*Tel. pryw.*) Projekt przeniesienia zarządu gubernii piotrkowskiej z Piotrkowa do Łodzi upadł. Rząd gubernialny pozostanie jak dotąd w Piotrkowie.

Poznań, 9 maja. *(Tel. pryw.)* W czerwcu odbędzie się zjazd Towarzystw polskich sokolich w Gostynie.

Poznań, 9 maja. *(Tel. pryw.)* Szereg filij Towarzystwa hakatystycznego na prowincyi otrzymał w tych dniach od naczelnego prezesa poznańskiego zasiłki pieniężne z funduszu dyspozycyjnego.

Wanne, 9 maja. *(Tel. pryw.)* Dnia 28 lipca odbędzie się tu zjazd polskich kółek śpiewackich w Westfalii i Nadreńskiej prowincyi.

Essen (Nadreńska prowincya) 9 maja. *(Tel. pryw.)* Od kilku dni bawi tu czterech księży Polaków z Księstwa Poznańskiego, których wydelegowani zostali przez władzę duchowną na kilkanaście dni, aby się zająć opieką duchowną nad Polakami.

Berlin, 9 maja. W pałacu kanclerskim odbyło się wczoraj pod przewodnictwem hr. Buelowa posiedzenie całego gabinetu, na którem nowi ministrowie zostali zaprzysiężeni.

Berlin, 9 maja. Parlament niemiecki przyjął wczoraj w imiennem głosowaniu 185 głosami przeciw 40, wniosek, żądający zaprowadzenia dyet poselskich. W mniejszości pozostali konserwatywni, część, t. zw. partyi państwowej i książę Bismarck. Wciągu bardzo ożywionej dyskusyi socyalista Singer gwałtownie atakował rzekome drastyczne wyrażenie się cesarza Wilhelma w tej kwestyi. („*Diesen Kerls gebe ich keine Diäten*“). Przed przyjęcie wniosku — powiada mowca — musi parlament pokazać, że ci *Kerls* jednak nie boją się. Sekretarz stanu hr. Posadowsky w odpowiedzi na to wyraził ubolewanie z powodu, że w opinii publicznej coraz częściej objawia się system ogłaszania rzekomych wyrażeń cesarza, które w rzeczywistości są nieprawdziwe. Pogłoski, o których wspomniał poseł Singer, są również bezpodstawne.

Kolonia, 9 maja. *(Tel. pryw.)* Korespondent petersburski *Köln. Volkszeitung* ogłasza rozmowę swą z jednym z kierowników ruchu studenckiego. Student oświadczył, że już teraz kwestya egzaminów zaczyna być źródłem rozdwojenia między studentami, a w dalszym przebiegu rozmowy wyraził przekonanie, że znaczna część studentów już obecnie gotowa jest do ustępstw, inna część pogodzi się z losem w jesieni, a mało znacząca resztę nieprzejednanych będzie mógł rząd usunąć z wiosną.

Petersburg, 9 maja. Komisya dla zwalczania zarazy ogłasza, że miasto Bassora w Mezopotamii nawiedzone jest dżumą.

Sofia, 9 maja. Były prezydent ministrów Grekow umarł.

Paryż, 9 maja. *Agencya Havasa* donosi z Algieru: Prefekt wydał rozporządzenie, zarządzające rozwiązanie komitetów antisemickiej i nacyonalno-antisemickiej młodzieży. Rozwiązanie tych komitetów uzasadnia tem, że zakłócenie spokoju publicznego, jakie miało miejsce w ostatnim czasie, przypisać należy zebraniom komitetów.

Paryż, 9 maja. Śledztwo w aferze szpiegowskiej w Commentry udowodniło zupełną niewinność aresztowanego Jaronovicza. Mimo to słychać, że Jaronovicz po ukończeniu śledztwa będzie wydalony za granicę.

Algier, 9 maja. Na pokładzie okrętu „Tuareg“, na którym było 13 więźniów wojskowych, wybuchła rewolta. Więźniowie wznosili okrzyki na cześć anarchii, a przeciw armii. Wśród pasażerów powstała wielka panika. Jeden z anarchistów, niejaki Benne groził żandarmom nożem, poczem żandarm na miejscu go zastrzelił.

Konstantynopol, 9 maja. Z Saloniki i Adryanopola donoszą, że tamtejsze tureckie władze pocztowe postąpiły z przesyłkami tak samo jak w Konstantynopolu.

Konstantynopol, 9 maja. W odpowiedzi na notę poselską z protestem przeciw samowolnemu zabraniu przez władze pocztowe tureckie przesyłek pocztowych, które w niedzielę nadeszły do Konstantynopola — nadesłała Porta wczoraj wieczorem notę, w której zapewnia, że Porta była do tego uprawniona, bo chodziło jej w pierwszym rzędzie o poszukiwania za artykułami kontrabandy, gdyż rzeczywiście znaleziono w przesyłkach pocztowych przedmioty wartościowe, rewolwery, oraz dokumenty, wychodzące na szkodę Turcyi. Obcym dyrektorom poczt zarzucono w tej nocie, że sprowadzają artykuły kontrabandy na szkodę tureckiego zarządu pocztowego i urzędu cłowego. Porta obstaje, że była uprawniona do tego zarządzenia. Wysyłanie poczty do Europy za pomocą kolei jest przerwane, ekspedyuje się ją przez osobnego kuryera, który korzysta z pociągu Orient-Express.

Konstantynopol, 9 maja. Ambasadorowie Austro-Węgier, Niemiec, Anglii i Francyi wystosowali notę do Porty z energicznym protestem przeciwko gwałtom, popełnionym w niedzielę przez władze tureckie na przesyłkach pocztowych. Nota czyni Portę odpowiedzialną za wszelkie następstwa i szkody, stąd wyniknąć mogące. Poprzednia nota Porty, żądająca zniesienia obcych urzędów pocztowych, pozostała bez odpowiedzi. Wiele listów dopiero po paru dniach doręczono adresatom, i jak się przekonano, były one przez władze tureckie otwierane, a niektóre nawet konfiskowane. W ogóle doręczanie przesyłek i listów odbywa się obecnie w największym nieporządku. Jak słychać, także władze prowincyonalne otrzymać miały podobne instrukcye jak w Konstantynopolu. Ambasadorowie grożą represaliami, jeśli nie otrzymają satysfakcyi.

Konstantynopol, 9 maja. W Bagdadzie zmarła jedna osoba na dżumę.

Melbourne, 9 maja. Angielski następca tronu, ks. Kornwalii i Jorku, dokonał wczoraj otwarcia pierwszego związkowego parlamentu państw australskich.

Londyn, 9 maja. Na konferencyi delegatów robotników górniczych całej Anglii uchwalono nie zalecać ogólnego bezrobocia.

Wypadki w Chinach.

Berlin, 9 maja. *(Tel. pryw.)*. *Kreuz Ztg.* pisze, że ze strony Austro-Węgier nie ma zamiaru zatrzymania wojsk w Chinach, po zawarciu pokoju z Chinami.

Paryż, 9 maja. Tutejsze wydanie *New Jork Heralda* donosi z Pekinu: Podczas uroczystości, urządzonej przez generała Gaseele na cześć oficerów amerykańskich, generał Chaffe wygłosił mowę, która w sferach angielskich wywołała poruszenie. Powiedział między innemi: „Niech ministrowie i politycy mówią co chcą, ja ręczę za to, że Amerykanie nigdy nie staną w otwartem polu do walki z Anglikami. Jeśliby kiedyś okoliczności zmusić nas miały do wyboru, po czyjej stronie stanąć, to z pewnością staniemy po stronie Anglii.

Londyn, 9 maja. *Biuro Reutera* donosi z Pekinu, że odpowiedź Chin na zbiorową notę mocarstw w sprawie zwrotu szkód nastąpi prawdopodobnie z końcem bieżącego tygodnia. Chiny proponują dla pokrycia sumy wynagrodzenia podwyższenie ceł.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 9 maja. Dzienniki donoszą z Kapsztadu: W północnych i wschodnich okolicach Transvaalu stoczono poważniejsze potyczki. Wedle dotychczasowych wiadomości Boerzy mieli 40 zabitych i 200 rannych. Poddało się na łaskę i niełaskę 160 Boerów. Słychać, że wojsko angielskie zabrało wiele ważnych dokumentów, pieniędzy papierowych oraz 220 wozów i 9.000 koni. Wśród zastępów boerskich szerzy się podobno wielka demoralizacya.

Londyn, 9 maja. *(Tel. pryw.)*. W kołach poinformowanych utrzymują, że Kitchener otrzymał instrukcyę, aby wznowił rokowania z Bothą.

Pretorya, 9 maja. Kolumna angielska, którą wysłano dla oczyszczenia okręgów Roosenekal i Totesberg, stoczyła z nieprzyjacielem poważną potyczkę, a to w chwili, gdy zabrała się do wypłoszenia Boerów z ich kryjówek. Generałowie Botha i Viljoeus połączyli się w jedną komendę i obsadzili miejscowość Karolina.

Kapsztadt, 9 maja. Gubernator Milner oświadczył, że nie ma żadnego powodu do zaniepokojenia ludności, z powodu przebiegu wojny. Gubernator jest silnie przekonany, że uda się wkrótce stanowczo wojnę zakończyć i opuszcza obecnie Afrykę południową z sercem o wiele lżejszem, aniżeli by to mógł był uczynić przed sześciu a nawet przed dwoma miesiącami.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 maja 1901. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscource)*. Godz. 2 min. 30. Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 696·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 700·—, Akcye Anglobanku 280·50, Akcye Unionbanku 563·—, Akcye Länderbanku 417·50, Akcye Bankvereinu 490·50, Akcye Bodencredit 937·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 691·75, Akcye Kolei Południowej 95·50, Akcye Tramway *A)* 262·—, Akcye Tramway *B)* 259·—, Akcye Kolei Elbethal 511·—, Akcye Kolei Północnej —·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 542·—, Akcye Alpiny 472·—, Akcye Rima Muranyi 502·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1812·—, Akcye Fabryki broni 305·—, Akcye Tureckie tytoniowe 296·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 92·65, Renta majowa 98·60, Austryacka Renta koronowa 97·50, Węgierska Renta koron. 93·10, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91·50, 4 prc. Listy Banku krajowego 92·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 99·—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109·75, 4-prc. Galic. Obligacye propinacyjne 96·25, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 93·—, 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 87·25, Losy tureckie 108·25, Marki 117·50, Ruble 254·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

Wykaz

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 8 maja 1901.

15 — 87 — 32 — 48 — 51

Następne ciągnienia odbędą się dnia 22 maja i 5 czerwca 1901.

Przyjechali do Lwowa

dnia 9 maja 1901.

HOTEL GEORGE.

PP. St. br. Konopka z Głogoszowa, A. Hulimka z Mycowa, C. Tustanowska z Czerecz, M. Zakrzewska z Wiktorowa, Z. Mars z Limanowy, M. Dattner z Krakowa, R. Grocholski z Rożysk, A. Sadowski ze Skały.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych,

obowiązujący z dniem 1. maja 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego).

Pociągi posp.	osob. (o godzinie)	przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]
	12·15	Z Czerniowiec, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła i Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa, Kopyczyniec.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic, (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola, (Krasnego, Brodów).
	8·10	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Orłowa, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa. (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Köresmező, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·10	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2·35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	4·40	Z Sambora, Borysławia, Drohobycza, Stryja.
	5·35	Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5.40	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	5.50	Z Krakowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·36	Z Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedzielę i święta).
8.40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Lubaczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla.
	8.50	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	9·00	Z Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Köresmező.
	9·41	Z Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	9·50	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·20	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
	10·50	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
		na dworzec „Podzamcze“
	3·12	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola, Zaleszczyk i Kopyczyniec.
	7·40	Z Tarnopola i Brodów.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Grzymałowa i Brodów.
	5·11	„ „ „ Zaleszczyk, Kopyczyniec, Podwysokiego i Brodów.
	10·0:	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy i Brodów.

Pociągi posp.	osob. (o godzinie)	odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]
12·45		Do Krakowa. (Wiednia, Wrocławia, Berlina).
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora.
	5·45	Do Brzuchowic. (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	6·25	Do Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów.
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa.
	8.40	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Tarnowa, Stróże, a od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza i Jasła.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
	9·15	Do Janowa
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Grzymałowa, Kozowy.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	10·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	1·25	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
1·55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów).
	2·15	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
2·40		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina,
	3·05	Do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Sambora i Chyrowa (do Skolego tylko od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·15	Do Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·20	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa, Tarnowa.
	6·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w dnie powszednie, od $^{16}/_{9}$ do $^{30}/_{4}$ 1902 codziennie).
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·52	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	10·30	Do Czerniowiec, Itzkan.
	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa.
	11·10	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa.
		z dworca „Podzamcze“
	6·45	Do Podwołoczysk, Brodów, Kijowa, Odessy
	9·42	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec i Zaleszczyk.
2.08		Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk i Grzymałowa, Kijowa i Odessy.
	7·32	Do Tarnopola.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Podwysokiego i Grzymałowa

Uwaga: Pora nocna oznaczoną jest ramkami. Powyższy czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych umieszczone w gmachu Dyrekcyi przy ul. Krasickich l. 5. udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety, karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 9. maja 1901.

	płacą walutą K.	h.	żądają koron K.	h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.)	610	—	620	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 k.)	354	—	364	—
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	426	—	435	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	537	—	546	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	150	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipinskiego po 500 kor.	400	—	410	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 k.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 K.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10%	109	50	—	—
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	98	—	98	70
„ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K.	90	—	90	70
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	98	90	99	60
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	92	—	92	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	92	—	92	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	93	—	93	70
4% los. w 56 lat	91	10	91	80
III. Obligi za 100 K.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	96	20	96	90
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	101	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	101	70	102	40
„ „ „ 4½% (3em.)	98	70	99	40
Komunalne banku kr. (4em.) 4%	92	50	93	20
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 k.	92	—	92	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z r. 1873	100	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	93	10	93	80
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 k.	87	—	87	70
„ „ „ 4½% „ 200 k.	97	25	97	95
IV. Losy.				
Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	72	—	76	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	27	11	45
20 frankówka	19	—	19	25
100 rubli rosyjskich srebrnych	252	—	256	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	80	255	—
100 marek niemieckich	117	40	117	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. maja 1901.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	98.50	98.70
luty-sierpień	98.40	98.60
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	98.05	98.25
kwiecień-październik	98.05	98.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	181.—	183.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	140.75	141.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	170.50	171.50
„ „ 1864 po 100 zł.	209.—	210.—
„ „ 1864 po 50 zł.	209.—	210.—
Listy zast. domen. państ. 120 zł. 5 pr.	301.—	303 --
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117.90	118.10
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	97.50	97.70
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95.20	96.20
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	115.50	116.—
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	496.—	500 —
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	120.75	121.—
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	95.20	96.20
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	430.—	431.—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	96.50	97.50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	96 70	97.70
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	94.—	95.—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	95.70	96.70
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	94.30	95.—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	117.50	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	117.—	117.20
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	93.05	93.25
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	99.40	100.40
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	141.35	142.35
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	174.50	175.50
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	174.50	175.50
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	93.60	94.60
Węgier za 100 zł. 4 pr.	92.70	93 70.
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	258.50	260.—
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.50	107.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	91.85	92.85
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102.20	103.—
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	92.80	93.60
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	95.65	96.65
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	87.25	87.75
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	83.25	85.25
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	100.—	100.50
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	94.35	95.35
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	248.50	250.50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	248.—	251.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.—	104.—
„ „ „ „ los 4 pr.	93.—	93.50
Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.70	110.60
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	98.25	99.25
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	90.—	91.—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	91.—	92.—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat.	93.—	94.—
„ „ „ „ 4 pr. stare	93.—	94.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	91.10	92 —
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	99 50	100.—
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisya 5 pr.	101.75	102.50
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	98.75	99.50
Banku kraj. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	92.—	93.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	99.—	100.—
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	99.—	100.—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.50	—.—
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	110.—	111.—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	97.80	98 60
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.20	101.15
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	98.—	98.80
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	97.80	98.60
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	86.50	87.30
Kolej. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94.20	95.20
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	106.—	106.80
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	106.40	—.—
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	93.40	94.40
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	16.50	17.50
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	399.—	401.—
Clary 40 zł. mk.	143.—	145.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	75.—	77.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	73.—	75.—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	57.50	59.50
Palffy 40 zł. mk.	156.50	160.50
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	49.25	50.25
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	25.—	26.—
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	58.—	60.—
Salma 40 zł. mk.	200.—	205.—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	74.—	76.—
St Genois 40 zł. mk.	234.—	239.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	600.—	—.—
Pożyczka miasta Tryestu 50 zł. 4 pr.	175.—	—.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-austr. 240 kor.	280.50	281.25
Peszt. banku handl. 500 zł.	2495.—	2500.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	687.50	688.50
Węg. banku kredyt. 200 zł.	693.—	695.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	524.—	525.—
Galic. banku hipotecz. 200 zł.	612.—	617.—
„ „ dla handlu i przem. 200 zł.	355.—	365.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	418.—	418.50
„ Austro-węg. 1400 k.	1670.—	1673.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	559 —	561.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	268.—	268 50
Zivnosteńska banka 100 zł.	270 25	271.—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	400.—	405.—
„ „ „ akcye zakład 200 zł.	335.—	350.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	6210.—	6230.—
Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	540.—	541.50
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400 —
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galicyj. l. 200 zł.	419.—	421.50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	844.—	847.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	822.—	828.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	880.—	895.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	462.50	463.50
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1780.—	1790.—
Schodnicy 500 kor.	1320.—	1340.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	442.—	448.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.52½	117.70
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240.30	240.50
Paryż za 100 franków	95.50	95.62½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.60	117.85
Włoskie banki	90.50	90.70
Francuskie banki	95.25	95 35
Szwajcarskie banki	95.25	95.35
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.33	11.37
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.09	19.11
20-markówka	23.50	23.58
Rosyjski półimperiał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.52½	117.67½
Włoskie banknoty za 100 lir.	90.50	90.70
Ruble	2.53¾	2.54¾

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 15/01 (5) [3695 3—3]

Dnia 10. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9 licytacya realności gm. Huciski brodzkie a to: a) lwh. 160, b) 161, c) 177, d) 178, e) 179, f) 180, g) 191, h) 192, i) 193, k) 194, l) 195, m) 196, n) 197 i o) 198.

Budynki gospodarskie z przynależnościami i grunta ad a) oceniono na 5214 kor., grunta ad b) 4595 kor., ad c) 440 kor., ad d) 260 kor., ad e) 600 kor., ad f) 580 kor., ad g) 800 kor., ad h) i i) po 200 kor., ad k) 340 kor., ad l) 400 kor., ad m) i n) po 280 kor., ad o) 480 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 3476 kor., ad b) 3063 kor. 33 hal., ad c) 293 kor. 33 hal., ad d) 173 kor. 33 hal., ad e) 400 kor., ad f) 386 kor. 66 hal., ad g) 533 kor. 33 hal, ad h) 133 kor, 33 hal., ad i) 133 kor. 33 hal., ad k) 226 kor. 66 hal., ad l) 266 kor. 66 hal., ad m) 186 kor. 66 hal., ad n) 186 kor. 66 hal. i ad o) 320 kor

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 23. kwietnia 1901.

L. cz. E. 390/1 (4) [3706 3—3]

Dnia 29. maja 1901 o godz. 8 rano odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego licytacya realności objętych wykazami hip. l. 747, 147, 858, 859 i 806 ks. gr. gm. kat. Uście i whl. 510/I. ks. gr. gm. kat. Śniatyn, z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono: a) realność lwh. 747 ks. gr. gm. kat. Uście na 315 kor. 62 hal., b) realność lwh. 147 ks. gr. gm. kat. Uście na 703 kor. 40 hal, c) realność lwh. 858 ks. gr. gm. kat. Uście na 2468 kor. 69 hal., d) realność lwh. 859 ks. gr. gm. kat. Uście na 5857 kor. 59 hal., e) realność lwh. 806 ks. gr. gm. kat. Uście na 680 kor., f) realność lwh. 510/I. ks. gr. gm. kat. Śniatyn na 1748 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi a to: ad a) 210 kor. 41 hal., ad b) 468 kor. 94 hal., ad c) 1645 kor. 80 hal., ad d) 3905 kor. 06 hal., ad e) 453 kor. 33 hal., ad f) 1165 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 25. kwietnia 1901.

L. cz. E. 1609/00 (4) [3693 3—3]

Dnia 5. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 9 licytacya realności lwh. 881 w Brodach pod Nr. 1229 ul. Leszniowska położonej.

Dom, podwórze i ogród oceniono na 3406 kor. 50 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1703 kor. 25 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym. w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 23. kwietnia 1901.

L. cz. E. 1098/00 (3) [3665 3—3]

Dnia 12. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 7 tutejszego sądu licytacya jednej połowy realności, składającej się z placu budowlanego i domu nieruchomości lwh. 478 ks. gr. gm. Ottynia objętej, ocenionej na 1550 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 775 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ottynia, dnia 13. marca 1901.

L. cz. E. XXI. 2543/00 (30) [3677 2—3]

Dnia 14. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sali Nr. 6, (II. piętro), tutejszego sądu, licytacya realności we Lwowie przy ulicy Rycerskiej na przedmieściu gródeckim l. wyk. hip. 1667 dz. II. położonej, składającej się z gruntów bez przynależności.

Realność tę oceniono na 22.626 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 11.313 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie, Oddział XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI.
Lwów, dnia 27. kwietnia 1901.

L. cz. E. 210/1 (6) [3730 2—3]

Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce, zastąpionej przez dra Wilhelma Dadleza, adw. kraj. w Krakowie, odbędzie się dnia 12. czerwca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Myślenicach, licytacya realności lwh. 152 ks. gr. gm. kat. Droginia objętej, dłużniczki Róży Gronnerowej własnej, wraz z przynależnościami, składającemi się z urządzeń i narzędzi browarnianych w tus. protokole z 1. kwietnia 1901 E. 210/1 (3) bliżej opisanych.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 20.717 kor. 79 hal., przynależności zaś na 5893 kor.

Najniższa cena wynosi 17.740 kor. 43 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Myślenice, dnia 18. kwietnia 1901.

L. cz. E. 1058/00 (8) [3624 2—3]

Na żądanie zarządcy masy konkursowej dra Gwidona Friedberga, odbędzie się dnia 11. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, licytacya 1) rafineryi spirytusu lwh. 103 gm. Lednice niemieckie objętej, 2) $\frac{1}{2}$ realności lwh. 434 gm. Wieliczka objętej, błp. Abrahama Seidenfraua własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione ad 1) na 67.051 kor. 54 hal., przynależności zaś na 569 kor., ad 2) na 3741 kor. 42 hal., przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 33810 kor., ad 2) 1895 kor. 71 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 26. kwietnia 1901.

L. cz. E. 105/1 (4) [3751 2—3]

Na żądanie powiat. Kasy oszczędności w Wieliczce, zastąpionej przez adw. dra Friedberga, odbędzie się dnia 7. czerwca 1901 o godz. $10\frac{1}{2}$ przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, licytacya realności lwh. 22 gminy Rybitwy objętej, Wojciecha Lendy własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3460 kor., przynależności zaś na 160 kor.

Najniższa cena wynosi 2413 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 26. kwietnia 1901.

L. cz. E. 355/99 (11) [3752 2—3]

Na żądanie powiat. Kasy oszczędności zastąpionej przez p. dra Wilhelma Dadlera, adw. w Krakowie, odbędzie się dnia 7. czerwca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Wieliczce, relicytacya realności lwh. 118 ks. gr. gm. kat. Mietniów objętej, dłużnika Nechemiana Schneidra własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na relicytacyę, jest oceniona na 80 złr.

Najniższa cena wynosi 53 złr. 32 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 26. kwietnia 1901.

L. cz. E. 586/00 (3) [3753 2—3]

Na żądanie Binem Wolfa 2 im. Goldrosen, odbędzie się dnia 14. maja 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 14, licytacya realności objętej whl. 598 ks gr. gm. kat. Zbaraż, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 200 kor.

Najniższa cena wynosi 100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zbaraż, dnia 12. marca 1901.

L. cz. E. 526/1 (4) [3780]

Dnia 20. maja 1901 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacya realności objętej lwh. 173 ks. gr. gm. Dora, a składającej się z parcel bud. lkat. 98 i kilku parcel gruntowych z chatą, a mianowicie licytacya każdej 1/5 części tejże realności z osobna, wraz z przynależnościami, składającemi się z krzaków.

Nieruchomość cała, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2650 kor., a każda jej 1/5 część na 530 kor., przynależności zaś każdej 1/5 części tej realności na 2 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi dla każdej sprzedać się mającej 1/5 części realności kwotę 355 kor. 20 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 4. kwietnia 1901.

L. cz. E. 1998/00 (4) [3793]

Dnia 28. maja 1901 o godz. $10\frac{1}{2}$ przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya realności lwh. 979 gm. Tutuków objętej.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 477 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 318 kor. 22 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 15. kwietnia 1901.

L. cz. E. 4089/00 (5) [3784]

Na żądanie Josla Pfaua, odbędzie się dnia 14. czerwca 1901 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności objętej whl. 1118 gm. Kuty miasto.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 84 kor.

Najniższa cena wynosi 56 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 29. kwietnia 1901.

L. cz. E. XXI. 203/1 (7) [3796 1—3]

Dnia 12. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sali Nr. 6 (II. piętro) tutejszego sądu licytacya realności pod lkons. 778¾ we Lwowie, przy ul. Pijarów l. orj. 64 położonej, l. wyk. hip. 843 IV. dz. ks. gr. gm. miasta Lwowa objętej, składającej się z parterowego murowanego domu mieszkalnego i parceli gruntowej lk. 6538/9, wraz z przynależnościami.

Realność tę oceniono na 10.000 kor., przynależności zaś na 271 kor. 50 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 5135 kor. 75 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tutejszym sądzie, Oddział XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI.
Lwów, dnia 18. kwietnia 1901.

L. cz. E. 104/1 (1) [3750 1—3]

Na żądanie powiat. Kasy oszczędności w Wieliczce, zastąpionej przez adw. dra Friedberga w Wieliczce, odbędzie się dnia 13. czerwca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya realności lwh. 26 gm. Brzegi objętej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 6618 kor. 77 hal., przynależności zaś na 4166 kor.

Najniższa cena wynosi 7187 kor. 84 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 21. marca 1901.

L. cz. E. 1573/00 (7) [3776]

Na żądanie Stowarzyszenia Comercielle & Industrielle Credit-Bank w Nadwórnej, odbędzie się dnia 14. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacya a) 625/1526 części realności lwh. 404, b) 2/6 części ciała hip. lwh. 542 ks. gr. gminy Bohorodczany i c) całej realności lwh. 1812 ks. gr. Stare Bohorodczany objętych.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione a to: ad a) na 375 kor., ad b) na 593 kor., ad c) na 120 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 250 kor., ad b) 396 kor., ad c) 80 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bohorodczany, dnia 19. marca 1901.

L. cz. E. 1823/00 (5) [3781]

Dnia 14. czerwca 1901 o godz. 10½ przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya całej realności lwh. 407 i 1/3 części realności lwh. 408 gminy Krasna, Hafii Jakiwczuk i Michała Popowicza własnych, składających się z parc. bud. lkat. 362 z domem i kilkunastu parcel gruntowych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione a to 1) lwh. 407 gm. Krasna na 320 kor., przynależności zaś na 154 kor., zaś 2) 1/3 whl. 408 gm. Krasna na 30 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 316 kor., ad 2) 20 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 2. kwietnia 1901.

L. cz. E. 364/1 (3) [3749]

Na żądanie L. S. Angermana, odbędzie się dnia 14. czerwca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacya połowy realności lwh. 800 gm. Sołotwina, wraz z przynależnościami, składającemi się z domu i budynków gospodarczych.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 1076 kor.

Najniższa cena wynosi 717 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sołotwina, dnia 1. maja 1901.

L. cz. E. II. 146/1 (11), E. II. 162/1 (12) [3757]

Dnia 8. lipca 1901 o godz. 9½ przed południem odbędzie się w sali Nr. 6 na II. piętrze sądu tutejszego licytacya:

1) domu czynszowego pod l. k. 445²/₄ l. orj. 9 ul. Piekarska i części czynszowego domu pod l. orj. 7 ul. Ciłowa objętych wyk. hip. 376/IV. ks. gr. miasta Lwowa,

2) licytacya reszty części domu czynszowego pod l. orj. 9 ulica Ciłowa we Lwowie objętych wyk. hip 882 IV. ks. gr. miasta Lwowa, wraz z przynależnościami, składającemi się ad 1) i 2) z okien, drzwi, lamp schodowych, kluczy, kociołków, dzwonków elektrycznych, stor, drzewka, śmieciarek, pompy w studni.

Nieruchomość ad 1) ocenioną jest na 161.480 kor., nieruchomość ad 2) oceniona na 51 950 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 80.740 kor., ad 2) 25.975 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lu ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania, jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział II.
Lwów, dnia 30. kwietnia 1901.

L. cz. E. IX. 4075/00 (9) [3689]

Na żądanie Amalii Wolfgang, odbędzie się dnia 14. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 57, licytacya realności lwh. 230, 239, 247, 248, 250, 449 ks. gr. gm. Zwierzyniec, wraz z przynależnościami realności lwh. 230, składającemi się z forsztów, desek, taczek i t. d.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione na 7371 kor. 92 hal. i będą sprzedane jako całość, przynależności zaś na 150 kor.

Najniższa cena wynosi 4637 kor. 94 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 53.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kraków, dnia 15. kwietnia 1901.

L. cz. E. 253/1 (4) [3731 1—3]

Na żądanie Chaniny Becker w Myślenicach, odbędzie się dnia 19. czerwca 1901 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Myślenicach, licytacya realności lwh. 27 (dom murowany) i realności lwh. 18 i 299 (grunta obu jako jednej całości) ks. gr. gm. kat. Myślenice objętych, dłużnika Jana Kumasa własnych.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione a mianowicie: realność lwh. 27 na kwotę 17.185 kor., realność lwh. 18 i 299 jako jedna całość na kwotę 2871 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi odnośnie do realności lwh. 27 kwotę 8592 kor. 50 hal., odnośnie zaś do realności lwh. 18 i 299 kwotę 1414 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Myślenice, dnia 13. kwietnia 1901.

L. cz. E. 309/00 (2) [3792]

Dnia 31. maja 1901 o godz. 10½ przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, w sali rozpraw Nr. I., licytacya a) ¼ części realności lwh. 135, b) ¼ części realności lwh. 424, c) ½ części realności lwh. 425 ks gr. gm. kat. Skawina.

Nieruchomości powyższe wraz z przynależnościami oceniono ad a) na 300 kor., ad b) na 80 kor., ad c) na 280 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi ad a) 150 kor., ad b) 40 kor., ad c) 186 kor. 86 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy można przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dnia 15. kwietnia 1901.

L. cz. E. 26/1 (8) [3778]

Dnia 7. czerwca 1901 o godz. 10 rano biuro 12 odbędzie się tutaj licytacya gruntów ornych w Dąbrowicy położonych lwh. 66 tej gminy objętych.

Oszacowanie 1228 kor.
Najniższa cena 818 kor. 66 hal.
Warunki i akta do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, dnia 10. kwietnia 1901.

L. cz. E. 219/1 (5) [3777]

Dnia 7. czerwca 1901 o godz. 9 rano biuro 12 odbędzie się tutaj licytacya gruntów realności lwh. 48 gm. Bogucice stanowiących.

Oszacowanie 15.672 kor.
Najniższa cena 10.448 kor.
Warunki i akta do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, dnia 6. kwietnia 1901.

L. cz. E 110/1 (2) [3791 1—3]

Dnia 7. czerwca 1901 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, w sali rozpraw Nr. 1 licytacya realności lwh. 591 ks. gr. gm. Skawina, składającej się z parc. bud. lk. 160 i grunt. lk. 4721 tudzież domu murowanego.

Nieruchomość powyższą oceniono na 5800 kor.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku, wynosi 2900 kor.

Wadyum wynosi 580 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina, dnia 22. kwietnia 1901.

Konkursa.

L. 352 [3766 2—3]

Konkurs na posadę profesora hodowli w wyższej szkole rolniczej w Dublanach z płacą roczną 2600 koron, dodatkiem aktywalnym 480 koron, wolnem pomieszkaniem i prawem do poboru pięciu dodatków pięcioletnich po 400 koron rocznie.

Stabilizacya na posadzie tej nastąpić może po roku zadawalniającej służby i za zgodą c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Ubiegający się o posadę tę winni przedłożyć na ręce podpisanej Dyrekcyi:

1. metrykę urodzenia;
2. krótki życiorys i
3. świadectwa, ewentualnie prace naukowe udowodniające kwalifikacyę do zajmowanej posady.

Termin wniesienia podań naznacza się do 1 sierpnia 1900 r.

Dyrekcya kraj. szkół rolniczych.
Dublany koło Lwowa, d. 6 maja 1901.

L. 28.532 [3765 2—3]

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia jednej posady aplikanta przy Krajowem Archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie o rocznem adjutum w kwocie 600 kor. rozpisuje się niniejszem konkurs.

O tę posadę ubiegać się mogą tylko uczniowie uniwersytetu lwowskiego, oddający się studyum historycznym lub historyczno-prawniczym.

Bliższe określenia praw i obowiązków aplikantów archiwalnych, zawarte są w uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 21. sierpnia 1877.

Podania zaopatrzone w metrykę chrztu względnie metrykę urodzenia, świadectwo dojrzałości, dowód immatrykulacyi, a ewentualtakże w dowód szczególnego uzdolnienia do służby archiwalnej, należy wnieść do Wydziału krajowego najpóźniej do 15. czerwca 1901.

Lwów, dnia 3 maja 1901.

L. 9918 [3736 2—3]

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady nauczyciela geografii i historyi w c. k. IV. gimnazyum we Lwowie, ewentualnie takiejże posady, mogącej się w innym zakładzie opróżnić, ogłasza niniejszem konkurs.

Do tej posady są przywiązane pobory w myśl ustawy z dnia 19. września 1898.

Kompetenci mają wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, za pośrednictwem swej przełożonej władzy do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 25. maja b. r.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 26. kwietnia 1901.

L. 79 [3711 3—3]

Konkurs.

Przy Komisyi zdrojowej w Krynicy wakuje niestała posada sekretarza fungującego tylko w czasie od 15. maja do 15. października.

Warunki:

1) wiek nie wyżej 50 lat,
2) obywatelstwo austryackie,
3) nieskazitelna przeszłość,
4) całkowita znajomość języków polskiego i niemieckiego, tak w słowie jak i w piśmie,
5) znajomość manipulacyi biurowej,
6) kaucya 200 koron.

Płaca z dołu płatna 100 koron miesięcznie.

Udokumentowane podania wnosić do 15. maja 1901.

Krynica, 3. maja 1901.

L. 379 [3679 3—3]

C. k. Izba notaryalna w Krakowie rozpisuje niniejszem konkurs na opróżnioną posadę c. k. notaryusza w Białej, ewentualnie także na inną w jej okręgu w drodze przeniesienia opróżnić się mogącą posadę notaryalną.

Należycie udokumentowane podania kompetencyjne wnosić należy do Izby notaryalnej w Krakowie w terminie do 31. maja 1901 roku włącznie.

Kraków, dnia 2. maja 1901.

L. Praes. 7026 [3790]

Konkurs.

Posada wewidenta rachunkowego w IX. klasie rangi ewentualnie oficyała rachunkowego w X. klasie rangi, asystenta rachunkowego przy departamencie rachunkowym c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie ze systemizowanymi poborami jest do obsadzenia.

Ubiegający się o te posady wniosą w drodze przepisanej należycie udokumentowane podania do 25. maja 1901 do Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie.

Podania kompetencyjne o każdą z powyższych posad należy wnosić odrębnie.

Lwów, dnia 5. maja 1901.

Kuratele.

L. cz. P. 220/00 (4) [3735 2—3]

Iwan Wołczański z Wołczego uznany marnotrawcą.

Petro Gełeta z Wołczego kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Turka, dnia 17. września 1900.

L. cz. P. 221/00 (4)

Józef Ilnicki Fedynicz z Łosińca uznany marnotrawcą, kuratorem Jurko Motkowski Skibanowicz.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Turka, 14. lipca 1900.

L. cz. L. 13/98 (7) [3699 2—3]

Iwana Drewnickiego z Płauczy małej uznaje się marnotrawcą i ustanawia się kuratorem dla niego Fedka Drewnickiego z Płauczy małej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kozów, dnia 8. lipca 1899.

L. cz. P. 44/1 (5) [3697 2—3]

Hafa Dziuryniec z Butli uznaną została umysłowo chorą, kuratorem tejże mianowany jej mąż Pawło Dziuryniec gospodarz z Butli.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Borynia, dnia 10. kwietnia 1901.

L. cz. P. 405/00 (5) [3726 2—3]

Harasyma Mykieteja z Załucza uznano marnotrawcą, a kuratorem zamianowano dla niego Iwana Skoczylasa gospodarza z Załucza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Borszczów, dnia 22. września 1901.

L. cz. P. 1426/00 (5) [3744 2—3]

Handzia Matkowska córka Michała z Tustanowic umysłowo chora. Kuratorem jest Wasyl Matkowski.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I

Drohobycz, 22. stycznia 1901.

L. cz. L 1/01 (4) [3743 2—3]

Józefa Orzeszka starszego z Ciężkowic uznano marnotrawnym, kuratorem ustanowiony Józef Dziedzic z Ciężkowic.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Ciężkowice, dnia 1. kwietnia 1901.

L. cz. P. 66/1 (8) [3721]

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie ustanawia dla Magdaleny Majkowskiej żony Pietra kuratorem. Michała Rachwała z Humnisk z powodu marnotrawstwa.

Brzozów, 19. kwietnia 1901.

L. cz. L. 2/1 (4) [3785]

Stefan Nyciuk Andryja z Kobak uznany marnotrawcą, kurator Iwan Czerwiński z Kobak.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Kuty, dnia 12. marca 1901.

L. cz. P. 69/1 (8) [3779]

OBWIESZCZENIE.

Wojciech Kozioł i żona jego Katarzyna z Ciepielów ze Samocic zostali uznani za marnotrawców, a kuratorem ich jest Wojciech Brzyś ze Samocic.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, 30. marca 1901.

L. cz. P. 45/1 (1) [3788]

Jędrzej Solecki z Rymanowa uznany umysłowo chorym, a kuratorem jego ustanowiono Józefa Białasa z Rymanowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rymanów, 17. kwietnia 1901.

L. cz. L. 14/00 (5) [3787 1—3]

Jędrzej Kącki z Rybia starego został uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Sebastyana Kurpiela z Rybia starego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Limanowa, dnia 25. października 1900.

L. cz. L. 22/00 (6) [3748 2—3]

Wiktorya Plewniakowa z Rajska została z powodu jej choroby umysłowej oddaną pod kuratelę. Kuratorem jej jest Jakób Plewniak z Rajska.

C. k. Sąd krajowy, Oddział I.

Oświęcim, dnia 16. kwietnia 1901.

L. cz. L 10/00 (6) [3728 2—3]

Annę z Balickich Pielech z Józefówki uznaje się umysłowo chorą i ustanawia się dla niej kuratorem Marcina Balickiego z Józefówki ad Krzywe.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kozów, dnia 27. września 1900.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 118/1 (2) [3768]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, po myśli §. 493 p. k. orzekł, że zabrane przez c. k. Dyrekcyę Policyi w handlach Kazimierza Bauma, Dominika Beze i Jakóba Horowitza w Krakowie następujące karty korespondencyjne:

1) Nr. 117. „Hinter den Coulissen VIII“ kobieta obnażona;
2) Nr. 118 „Hinter den Coulissen III“ dwie obnażone kobiety;
3) Nr. 517, 518. 519, 520, 522, 523, 524, 527, 528, 529, 530 i 531 przedstawiające obnażone kobiety w pozycyach nieprzyzwoitych;
4) Nr. 521. kobieta w nieprzyzwoitej pozie i dwóch mężczyzn;
5) Nr. 525. liść i dwie pary nóg „Importation“;
6) Nr. 526. „Porte Bonheur (Nr. 10650) 2 pary nóg;
7) Nr. 532. „Hinter den Coulissen X“;
8) Nr. 533. „Hinter den Coulissen VII“;
9) Nr. 534. „Hinter den Coulissen V“;
10) Nr. 535 „Hinter den Coulissen IV“;
11) Nr. 536. „Hinter den Coulissen II“;
12) Nr. 542. Palma Veccio Ruhende Venus (Nr. 2650);
13) Nr. „Kobieta i bocian“ oraz wiersze „Ot pomylił się“ i t. d.;
14) Nr. 550 „Kobieta i bocian oraz wiersze „Madam Mayer thut sich rüsten ect“

zawierają znamiona występku z §. 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych kart korespondencyjnych.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy.

Kraków, dnia 6. maja 1901.

Zl. 100. [3559]

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Der Freimüthige“ Nr. 17 vom 26 April 1901, und zwar in dem Artikel mit der Ueberschrift: „Das Wiederaufleben der Gegenreformation“ durch die Stelle von „Wir nehmen diese Leute“ bis inclusive „an die Processionstheilnehmer hielt“ das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, nach §§. 487 bis 489 St. P. O. die Beschlagnahme bestätigt und gemäß 37 Pr G. auf Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 27. April 1901.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers:

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, das der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Die Arbeit“ Nr. 579 vom 28. April 1901 in dem Artikel mit der Ueberschrift: „Porzer-Koerber-Goluchowski“ durch die Stelle von „Und leider, wie es sich zeigt“ bis „werden die Jahrzehnte zeitigen“ das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, nach §§. 487 489 St P. O. die Beschlagnahme bestätigt und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wien, am 27. April 1901.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Kikeriki“ vom 28. April 1901, Nr. 34, und zwar durch das Bild mit der Ueberschrift: „Ein seltener Fund in Oesterreich“ sammt Text von „Eine Sphinx“ „geben wird“ das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, nach §. 487—489 St. P. O. die Beschlagnahme bestätigt und gemäß §. 37 Pr G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 27. April 1901.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 133 der periodischen Druckschrift: „Neue Glühlichter“ vom 9. Mai 1901, enthaltenen Artikel 1. mit der Ueberschrift: „Den Clerikalen“ beginnend mit „Schon oft habt Ihr“ bis zum Schlusse, 2. mit der Ueberschrift: „Des neuen Abraham a Sancta Clara Kapuzinerpredigt“ durch die Stelle von „Heut möcht ich“ bis incl. „des Reiches bekehren“ das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die Beschlagnahme derselben gemäß §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 27. April 1901.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 4 der periodischen Druckschrift: „Mittheilungen des Vereines der Freidenker Niederösterreichs“ vom 30. April 1901 enthaltenen Artikel 1. mit der Ueberschrift: „Die modernsten Verleumdungen der Apostaten“ durch die Stelle von „Um sich diesem Verdachte nicht mehr auszusetzen“ bis „aus der Welt geschafft werden“, 2. mit der Ueberschrift: „Mutter Kirche und Mutter Natur“ durch die Stelle von „Ist es nicht, als ob“ bis „ist der Menschheit wahre Mutter“ die Vergehen ad 1. nach §. 302 St. G., ad 2. nach §. 303 St. G begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, und auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt.

Wiem, am 27. April 1901.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 18. April 1901, Pr. 30/1, die Weiterverbreitung der bildlichen Darstellungen auf 113 Sorten verschiedener Ansichtskarten ohne Angabe des Druckers und Verlegers, und zwar: a. „Cartes Postales Artistiques Fantaisie, Edition Françaises J D. & Comp., Paris“, darstellend zwei Frauenspersonen, eine im Tricot, die andere als Polichinell im rothbraunen Costüm mit gelben Aermeln, b. „Collection N. D. Phot.“ u. zwar 1. Dt. 62 Sous les Saules von Franc Lamy; 2. 61 C. La Femme au Bilboquet A. I. von Chatrou; 3. 59 Dt. Languenr von Bibera; 4. 30 C. Bibiis von Chantrou; 5. 102 Dt. L'innocente von Bourgeois; 6. 40 Dt. Tentation von A. Thioet; 7. 4. Dt. Latet anguis in herba von J. Verdier; 8. 105 Dt. Vision d'Automne von Bourgennier; 9. 514 Naïade von Henner; sämmtliche darstellend unbekleidete Frauenspersonen in verschiedenen Stellungen, dann c. „Cartes Postales Artistiques Fantaisie“, Edition Françaises D. & T. Paris, darstellend einen Soldaten in Kürassieruniform aus der Zeit Napoleons und eine Tänzerin mit weißem Fächer. „J. D & Cie“, d. Lichtdruckkarten, darstellend ein schreibendes Mädchen in halbentkleidetem Zustande vor einem Schreibtisch, e. eine Serie von 15. Lichtdruckkarten der Editions Françaises J. D. & Cie, Paris „Kunstverlag Senefelder“ Berlin, darstellend ein Mädchen während des Entkleidens, f) eine Serie von 6 Bildern in Lichtdruck, „Dansenses, La Répétition. Editions Françaises E. L. D.“, darstellend 3 Tänzerinnen in verschiedenen Stellungen, g. 2 colorierte Bilder „J. D. & Cie“, darstellend ein Mädchen im Tricot, eine Satyrstatuette umarmend, h. 2 Lichtdruckbilder, darstellend eine halbentkleidete Frauensperson bei einem Tisch stehend, bezw. sitzend, i. coloriertes Bild Nr. 1062, darstellend eine Frauensperson, entkleidet vor dem Bette sitzend, k. eine Serie Lichtdruckbilder mit der Bezeichnung „S. I. P. Paris“ und „21. Serie, Nr. 1—8“, darstellend eine halbentkleidete Frauengestalt, das Bild umgeben von Guirlanden in secessionistischer Ausführung, l. colorierte Karte, darstellend eine Frauensperson, halbentkleidet auf einem Sopha liegend, eine Katze im Schoß, m. colorierte Karte mit der Nr. „1058“, darstellend ein junges Mädchen, fast entkeidet, in vorgebeugter Stellung n. eine Serie von 18 colorierten Karten, bezeichnet mit „26. Serie“ „S. I. P. Paris“ und mit den Nummern 1 bis 20 exclusive Nr. 6 und 16. darstellend Frauenspersonen in Tricot, o. colorierte Karte mit der Bezeichnung „Reutlingen“, „Otero“, p. eine Serie von 16 Lichtdruckbildern mit den Nummern 3—18, darstellend eine toilettemachende Frauensperson neben Waschtisch und Aukleidespiegel, q. 13 Lichtdruckbilder, u. zw. 1. Eine Gruppe von 2 Mädchen, eines sitzend, das andere kniend, 2. Diana, auf einem Felsen sitzend, 3. stehende Frauensperson im Tricot, die Hände gegen den Kopf haltend, 4. junges Weib, entkleidet, auf der rechten Schulter ein Kind, 5. Frauensperson, entkleidet, einen Blumenkranz über den Kopf haltend, 6. lesende Frauensperson, entkleidet, ein Todtenkopf unter derselben, 7. Leda mit dem Schwane, 8. junge entkleidete Frauensperson frontaler Stellung, einen Blumenkranz über den Kopf haltend, 9. junges entkleidetes Weib, auf einem Felsen sitzend, in der linken Hand Blumen, 10. Frau in sitzender Stellung, entkleidet, zur Linken Blumensträuße, 11. junge Frauensperson, entkleidet, in frontaler Stellung, die rechte Hand auf dem Rücken, die linke erhoben, 12. junges Mädchen, entkleidet, an beiden Händen mit Ketten an einem Felsen gefesselt, 13. Frau in sitzender Stellung, entkleidet, auf einem Throne, nach §. 516 St. G. verboten.

Das k. k Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. 128/1, die Weitervebreitung der Nummer 24 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 24. April 1901 wegen der Stelle von „Ale nemusil by byti“ bis „v zajmu bezpecnosti“ des Artikels: „V zajmu bezpecnosti“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. 129/1, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Kovodelnik“ vom 25. April 1901 wegen der Stelle von „Najlepsi synove lidu“ bis „massy proletariatu“ des Artikels: „Den proletare“; von „Dnes zajiste vsecky“ bis „vojenstvi“; von „Proc nepovstane“ bis „uzivajici mensinu“ des Artikels: „Proc zijeme?“ nach §§. 300 und 302 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. 50/1, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Deutscher Volksbote“ vom 26. April 1901 wegen der Stelle von „Der Monarch“ bis „schaden“ des Artikels: „Zur Affaire Erzherzog Franz Ferdinand und katholischer Schulverein“ nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. VIII. 42/1, die Weiterverbreitung der Nummer 32 der Zeitschrift „Falkenau-Königsberger Volkszeitung“ vom 24. Ostermonds 1901 wegen derselben Stelle wie bei „Egerer Nachrichten“ verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. VIII. 43/1, die Weiterverbreitung der Nummer 32 der Zeitschrift: „Neudecker Nachrichten“ vom 24. Ostermonds 1901 wegen derselben Stelle wie bei „Egerer Nachrichten“ verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. VIII. 41/1, die Weiterverbreitung der Nummer 32 der Zeitschrift: „Egerer Nachrichten“ vom 24. Ostermonds 1901 wegen der Stelle von „erklärte er dem“ bis „Preußenliede zu schließen“ des Artikels: „Am Geburtstage Josephs II.“ nach §§. 64 und 65 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tábor hat mit dem Erkenntnisse vom 26. April 1901, Pr. 4/1, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Straz lidu“ vom 19. recte 26. Aprel 1901 wegen des Artikels: „Narodni straz“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. 49/1, die Weiterverbreitung der Nr. 45 der Zeitschrift: "Deutsches Volksblatt" vom 24. April 1901 wegen der Stellen von „Die Regierung Körbers" bis „zu wollen", dann von „Ueber die neuften" bis „entdeckte" und von „Wie die Thatsachen" bis „Rechnung getragen" des Artikels: „Rom und — — — „Österreich" vor! nach §. 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem dem Erkenntnisse vom 27. April 1901, Pr. 29/1, die Weiterverbreitung der Nummer 96 der Zeitschrift: „Pilsner Tagblatt" vom 23. April 1901 wegen der Stelle von „Während der letzten Tage" bis „noch die Furcht" des Artikels: „Colportage und Confiscation" nach §. 64 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 48.526.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 2. maja 1901 L. 15.719, normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroacyi-Slawonii, z których w myśl artykułu 1. ustęp 1. i 2. rozporządzenia ministeryalnego z d. 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na sąsiednie miejscowości.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu **pomoru świń przywóz świń:**

komitat Abanj-Torna powiat sądowy Füzér: z gminy Pálháza; powiat sądowy Szikszó: z gminy Onga; powiat sądowy Torna: z gminy Jánok;

komitat Arad, powiat sądowy Arad: z gminy Zsigmundháza; powiat sądowy Nagy-Halmágy: z gminy Nagy-Halm...

komitat Bács-Bodrog, p... Bács-Almás: z gminy Mélykut; ... wy Baja: z gminy Borsod; p... Zenta: z gminy Ó Kanizsa; p... Zombor: z gmin Kernyaja, O-Sz... z miasta Zenta;

komitat Bars, powiat sądowy Garam-Szent-Kereszt: z gminy Garam-Szent-Kereszt; powiat sądowy Léva: z gmin Hölvény, Nagy-Málas, Nagy-Od; powiat sądowy Verebély: z gminy Besse, jakoteż z miasta Léva;

komitat Békés: powiat sądowy Békés-Csaba: z gminy Békés Csaba;

komitat Bereg, powiat sądowy Latercza: z gminy Cserlenő; powiat sądowy Mező-Kászony: z gmin Bátyn, Botrágy, Csonka-Pap, Szernye;

komitat Bihar, powiat sądowy Belényes: z gminy Meráq; powiat sądowy Berettyó-ujfalu: z gmin Darvas, Csökmö; powiat sądowy Cséffa: z gminy Bikacs; powiat sądowy Derecske: z gminy Derecske; powiat sądowy Elesd: z gminy Örvénd; powiat sądowy Ermihályfalva: z gminy Ottomány; powiat sądowy Mező-Keresztes: z gminy Szakáll; powiat sądowy Nagy-Szalonta: z gmin Erdő-Gyarak, Tulka; powiat sądowy Szalárd: z gmin Pap Tamási, Szalárd; powiat sądowy Székelyhid: z gminy Szekelyhid; powiat sądowy Tenke; z gmin Fekete-Györös, Görbed;

komitat Borsod, powiat sądowy Ózd: z gminy Sajo-Várkony; powiat sądowy Szendrö: z gminy Balajt; powiat sądowy Szent-Péter: z gmin Alacska, Apátfalva, Sajó-Kazincz, Sajó Szt.-Péter;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszántúl: z gmin Mindszent, Szegvár;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gminy Piszke: powiat sądowy Párkány: z gminy Kisujfalu;

komitat Fejér, powiat sądowy Sárbogárd: z gmin Also-Alap, Igar, Kálóz; powiat sądowy Székes-Fehérvár: z gminy Nagy-Lang; powiat sądowy Vál: z gmin Diósd, Felcsuth, Kájázó Szt.-Péter;

komitat Fogaras, powiat sądowy Sárkány: z gminy Szunyogszék;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat Nagy Rőcze: z gmin Nandrás, Nagy-Rőcze; powiat sądowy Rimaszombat: z gminy Klenócz; powiat sądowy Tornalja: z gmin Hoszuaszó, Király, Méhi, Recske, Runya, jakoteż z miast Dobsina i Jolsva;

komitat Háromszék, powiat sądowy Seps: z gminy Angyalos;

komitat Heves, powiat sądowy Tisza-Füred: z gminy Tisza-Füred;

komitat Hont, powiat sądowy Bát: z gminy Varsány; powiat sądowy Nagy-Csalomia: z gminy Ipoly-Szécsényke;

komitat Hunyad, powiat sądowy Maros-Ilye: z gmin Dobra, Kulyes, Maros-Bretye, Ullyes; powiat sądowy Szászváros: z gminy Romoszhely;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Alsó-Jászság; z gmin Jász-Alsó-Szt.-György, Jászkiser, Tisza-Süly: powiat sądowy Felsó-Jászság: z gminy Jász-Felsö-Szt.-György; powiat sądowy Alsó-Tisza: z gminy Tisza-Földvár;

komitat Kolozs, powiat sądowy Mező-Örmenyés: z gmin Oroszfája, Nagy-Nyulas, Septér, Uzdi-Szent-Péter;

komitat Komárom, powiat sądowy Tata: z gminy Naszály; powiat sądowy Udvard: z gmin Bagota, Kolta, Madar, Martos;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Béga: z gminy Szapárifalva; powiat sądowy Bogsán: z gminy Dezest; powiat sądowy Maros: z gminy Czella; powiat sądowy Moldva: z gminy Berzászka;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Alsó-Maros: z gminy Nyárád-Karácsonfalva; powiat sądowy Maros-Felsö: z gmin Koronka, Máros-Szt.-György, Nagy-Ólyves:

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalm: z gminy Köhalm; powiat sądowy Nagy-Sink: z gmin Boholcz, Felmér; powiat sądowy Szent-Ágota: z gminy Jakabfalva, Szent-Ágota, Vesszöd;

komitat Nógrád, powiat sądowy Balassa-Gyarmat: z gminy Varbó; powiat sądowy Losoncz: z gminy Jelsőcz; powiat sądowy Szécsény: z gmin Kis-Hartyán, Luczin, Rárós-Mulyad, Sós-Hartyán; powiat sądowy Szirák: z gminy Kövesd;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gminy Alsó-Szöllös; powiat sądowy Galgócz: z gmin Felsö-Attrak, Nagy-Báb; powiat sądowy Nagy Tapolcsány: z gmin Felsö-Helbény, Velusócz; powiat sądowy Pöstyén: z gminy Drahócz; powiat sądowy Privigye: z gminy Béla-Pataka;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Pomáz: z gmin Pócsmegyer;

komitat Pozsony, powiat sądowy Szempcz: z gminy Sárfö;

komitat Sopron, powiat sądowy Kapuvár: z gminy Himód;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Felsö-Dada z gminy Ibrany; powiat sądowy Kis-Várda: z gminy Berencs; powiat sądowy Nagy-Kálló: z gminy Uj-Fehértó; powiat sądowy Nyirbátor: z gminy Nyirbátor; powiat sądowy Tisza: z gmin Lövö-Petri, Nagy-Báka;

komitat Szatmár, powiat sądowy Má... z gminy Kocsord; powiat sądowy ...ya: z gminy Erdöszada; powiat sądowy ...gy-Károly: z gmin Nagy-Majtény, Vállaj: powiat sądowy Szinérváralny Mózesfalu, jakoteż z miasta Fel...;

komitat Szeben: powiat sądowy Nagy-Szeben: z gmin Szász-Ujfalu, Veresmart;

komitat Szilágy, powiat sądowy Kraszna: z gminy Kraszna; powiat sądowy Szilágy-Somlyó: z gminy Bagós; powiat sądowy Tasnad: z gminy Kraszna-Mihályfalva; powiat sądowy Zilah: z gmin Czigány, Egrespatak;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Bethlen: z gminy Magosmart; powiat sądowy Dés: z gminy Szent-Benedek;

komitat Temes, powiat sądowy Csákova: z gminy Sipet; powiat sądowy Detta z gminy Perkoszova; powiat sądowy Lippa: z gmin Lippa, Német-Remete; powiat sądowy Uj-Arad: z gminy Német-Szt-Péter; powiat sądowy Vinga: z gminy Varjas;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsó-Jára: z gminy Alsó-Jára; powiat sądowy Felvincz: z gmin Felvincz, Gerend, Inakfalva, Maros Décse, Mohács; powiat sądowy Torda: z gmin Alsó-Detrehem, Aranyos-Ezyéres;

komitat Torontál, powiat sądowy Bánlak: z gmin Györgyház, Offszenicza, Pártos; powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gmin Lukácsfalvá, Szerb-Elemér; powiat sądowy Nagy-Szent-Miklós: z gminy Pergány; powiat sądowy Törökbecse; z gminy Törökbecse: jakoteż z miasta Nagy-Kikinda;

komitat Trencsén, powiat sądowy Baán; z gminy Zay-Ugrócz;

komitat Turócs, powiat sądowy Szent-Márton-Blattnicza: z gminy Turócs Szt.Márton;

komitat Ung, powiat sądowy Kaposz: z gminy Konczháza;

komitat Vas, powiat sądowy Sárvár: z gminy Repcze St.-György;

komitat Veszprém, powiat sądowy Enying: z gmin Degh, Kenese; powiat sądowy Zirez: z gmin Aka;

komitat Zala, powiat sądowy Letenye: z gminy Maróez; powiat sądowy Tapolcza: z gminy Mind-Szent-Kálla-Kisfalud;

komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Bacska, Karcsa, Kis-Rozvágy, Semjén; powiat sądowy Gálszécs: z gminy Iztanes; powiat sądowy Nagy-Mihály: z gmin Lazony, Petrik; powiat sądowy Sátoralja-Ujhely; z gmin Károlyfalva, Magyar-Jesztreb, Sárospatak; powiat sądowy Szerencz: z gminy Megyaszó; powiat sądowy Tokaj: z gmin Bodrog-Kisfalud, Tarczal, Tolcsva; powiat sądowy Varannó: z gmin Agyagos, Csaklyó, Kö-Poruba, Madyar-Krucsó, Nagy-Dobra;

komitat Zólyom, z miasta Zólyom; nadto z municypalnych miast Selmecz-es Belabanya, Zombor;

c) z powodu **róży wąglikowej przywóz świń:**

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Magyar-Igen: z gminy Sárd;

komitat Arad: powiat sądowy Ternova: z gminy Ternova:

komitat Baranya: powiat sądowy Pecsvárad: z gminy Szür;

komitat Békés, powiat sądowy Szarvas: z gminy Öcsöd;

komitat Bihar, powiat sądowy Berettyó-ujfalu: z gminy Esökmö;

komitat Fejér, powiat sądowy Adony: z gminy Baracs;

komitat Gömör-Kishont, powiat sądowy Rimaszombat: z gminy Kokova;

komitat Heves, powiat sądowy Hatván: z gminy Pásztó:

komitat Hunyad, powiat sądowy Hunyad: z gminy Kerestény-Almás;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, z miasta Mezötúr;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Radnot: z gminy Laczkód;

komitat Komárom, powiat sądowy Udvard: z gminy Duna Radvány;

komitat Krasso-Szörény, powiat sądowy Bogsan: z gminy Jerszeg;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Szent-Agota: z gminy Kövesd;

komitat Nógrád, powiat sądowy Balassagyarmat: z gminy Nagy-Sztraczén; powiat sądowy Nógrád: z gmin Agárd. Kósd; powiat sądowy Szirak: z gminy Kálló;

komitat Nyitra, powiat sądowy Nyitra-Zsámbokrét: z gminy Szkacsán;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Kalocsa: z gmin Bátya, Szakmár;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Alsó-Dáda: z gminy Tisza-Polgár;

komitat Temes, powiat sądowy Detta: z gminy Omor; powiat sądowy Központ: z gmin Szabadfalu, Vadászerdö; powiat sądowy Lippa: z gminy Hosszuszó;

komitat Torontál, powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gminy Jankahid;

komitat Turocz, powiat sądowy Szent-Márton Blattnicza: z gmin Kis Selmecz, Stiavnicska;

d) z powodu **ospy u owiec przywóz owiec:**

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Oravicza: z gminy Román-Oravicza;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Nagy-Sink: z gminy Dombos;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gminy Nagy-Kér;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagy-Szeben: z gminy Felek:

2. Z Kroacyi-Slawonii:

a) z powodu **pomoru świń przywóz świń:**

komitat Belovar-Križevci, powiat Gareśnica: z gminy Vukovje:

b) z powodu **róży wąglikowej przywóz świń:**

komitat Belovar-Križevci, powiat Gareśnica: z gminy Berek;

c) z powodu **ospy u owiec przywóz owieć:**

komitat Lika-Krbava, powiat Brinje: z gminy Jezerne; powiat Udbina: z gminy Udbina;

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia pomoru, utrzymuje się nadal w mocy te, które się tyczą przywozu świń:

1. Z Węgier:

a) **z następujących powiatów sądowych:** Balázsfalva, Marosujvar, Nagy-Enyed, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Alsó-Fehér) Pécska (komitat Arad) Námesztó, Trsztena, Vár (komitat Árva); Topolya, (komitat Bács-Bodrog), Baranyvár, Hegyhát, Mohács, Pecs, Siklos, (komitat Baranya), Orosház, Szeghalm (komitat Békés), Tiszahát łącznie z miastem Beregszasz (komitat Bereg), Besenyó, (komitat Besztercze-Naszód) Alvidék, łącznie z miastem Brassó, Felvidék, Hétfalus (komitat Bras só), Battonya, Kovácsház, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylak (komitat Csanád). Tiszan-Innen (komitat Csongrad), Puszta, Sokoró Atja, Tósziget-Csilizköz (komitat Györ), Eger, Gyöngyös łącznie z miastami tych samych nazw Heves, (komitat Heves). Felsö Tisza i Tisza-Közép łącznie z miastem Kis-Ujszállas, Karczag, Turkeve i Mezö-Túr (komitat Jasz-Nagy-Kun-Szolnok), Dicsö Szent-Marton, Hosszuaszó (komitat Kis-Küküllö), Teke (komitat Kolosz) Csallóköz, Gesztes (komitat Komárom), Alsó-Régen łącznie miastem Szász-Régen, Felsö-Regen (komitat Maros-Torda) Nezsider, Rajka (komitat Moson), Abony łącznie z miastami Csegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Kis-Kun-Félegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kun-Szent-Miklós, Monor, Nagykáta, (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Felsö-Csallóköz, Pozsony łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Csurgó, Igal, Kaposvár, łącznie z miastem tej samej nazwy Lenyeltót, Marczal, Nagy-Atád, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Felsö-Pulya, Kismarton łącznie z miastami Kismarton i Ruszt Nagy-Marton, Sopron (komitat Sopron), Fehér-Gyarmat, Nagy-Somkút, Szatmár (komitat Szatmár), Szilagy-Cseh, Csibó, (komitat Szilágyi), Dombovár, Simontornya, Tamas, Völgysék (komitat Tolna), Török-Kanizsa (komitat Torontál), Tiszán-Innen, Tiszántul (komitat Ugocsa), FelsöOr, Kis Czell, Körmend, Köszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Német-Ujvar, Szent-Gotthárd, Szombathely łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas) Devecser, Pápa, łącznie miastem tej samej nazwy, Veszprém łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Veszprèm), Csáktornya, Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Keszthely. Pacsa, Sümeg, Zala-Egerszeg łącznie zmiastem tej samej nazwy Zala-Szent-Grót (komitat Zala);

b) z municypalnych miast Györ, Komárom, Kecskemét, Pécs, Pozsony, Sopron, Szabadka, Szeged, jakoteż z obrębu miasta Fiume:

2. Z Kroacyi-Slawonii:

a) z następujących powiatów: Gjurgjevac, Kutina, (komitat Bjelovar-Križewci), Cirkvenica, Delnice, Ogulin, Susak łącznie z miastem Bakar (Buccari), Vojnić, Vrbovsko, (komitat Modruś-Rieka), Ivanec, Varaždin, Zlalar (komitat Varaždin), Petrinja, Sisak łącznie z miastami tych samych nazw Jaska, Stubica, Sveti-Ivan Zelina, Zagreb (komitat Zagreb);

b) z manicypalnego miasta Varaždin.

Wydany z powodu zawleczenia pomoru zakaz przywozu świń z król. municypalnego miasta Nagy-Varád, jakoteż z powiatów sądowych Központ i Mezö-Keresztes (komitat Bihar) zostaje niniejszem zniesiony.

III.

Z powodu panujących chorób stadnych **w powiatach granicznych**, a mianowicie:

a) **pomoru świń** w powiatach sądowych Malaczka (komitat Pozsony), Homonna i Sztropkó (komitat Zemplén), dalej w powiecie Kropina (komitat Varaždin),

b) **róży wąglikowej** w powiatach sądowych Malaczka (komitat Pozsony), Trencsin (komitat Trencsén) Késmárk łącznie z miastami Késmárk i Leibitz, Szepes-Szombat (komitat Szepes),

zakazany jest przywóz świń

c) **ospy u owiec** w powiecie Senj (Zengg) łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Lika-Krbava) **zakazany jest przywóz owiec**

z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa w Floridsdorf, Mistelbach, Ungarisch-Brod, Sanoku, Lisko, Pettáu, Nowy Targ i Zara;

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydlęce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, któraby się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przewóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 11., 18. i 27. kwietnia 1901 l. 12.661, 13.678 i 15.008, ogłoszone tutejszemi obwieszczeniami z 16. i 24. kwietnia b. r., tudzież 3. maja b. r. l. 40.098, 43.035 i 46.868.

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzanych z Węgier i z Kroacyi-Slawonii wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy §. 46. ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. maja 1901.

L. cz. Nc. I. 9/1 (1) [3588 3—3]

C. k. sąd powiatowy w Radymnie wdrażając na prośbę Sprince Igel, postępowanie amortyzacyjne wzywa posiadacza książeczki wkładkowej towarzystwa kredytowego w Radymnie z dnia 10. stycznia 1900 S. E. Nr. 37, na 150 koron opiewającej, aby ją w przeciągu 6 miesięcy sądowi przedłożył, inaczej bowiem takowa za umorzoną uznaną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Radymno, dnia 22. kwietnia 1901.

L. cz. C. VI. 48/01 (1) [3652 3—3]

Przeciw Janowi, Elżbiecie Kulczyckim po Szczepanie, Zofii Zalewskiej, Maryannie Filipeckiej, Maryannie zam. Pawłowej Tatomir, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Samborze przez Ignacego Tatomira pozew o uznanie własności parc. grunt. 1874, 1875, 420, 1876, 1879 z wyk. hip. 577 ksiąg tab. w Horodyszczu.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na 24. maja 1901 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw powyższych, ustanawia się p. adw. dra Serwackiego w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tychże w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Sambor, dnia 13. kwietnia 1901.

L. cz. I. 77/1 (1) [3700 3—3]

Przeciw nieobecnemu Marcelemu Pianowskiemu z Kamionki str. wniósł Abraham Donner z Kamionki str. o własności pb. 251/1 objętej lwh. 64 gminy Kamionka str.

Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 30. maja 1901 godzina 8 przed południem w biurze Nr. I.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem P. Dr. Krówczyński z Kamionki str. będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kamionka str. 24. kwietnia 1901.

L. cz. A. VII. 116/00 (6) [3599 3—3]

C. k. sąd powiatowy S. I. Lwowie podaje do wiadomości, że Marya 1r. Bieleska, 2r. Angermann, lat 66 licząc, rel. rzym. kat. wdowa, zmarła dnia 16. kwietnia 1901 we Lwowie i pozostawiła spadek w kwocie 175 koron.

Gdy nie jest wiadomem, czy i komu przysługują prawa do tego spadku, wzywa się wszystkich, którzy by z jakiegokolwiek tutułu rościli sobie prawa do spadku, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty ogłoszenia edyktu, o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu, zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia, oraz oświadczą się do spadku i tym przyznany zostanie spadek którego kuratorem ustanowionym został p. dr. Stefan Fedak adwokat krajowy we Lwowie ul. kościuszki l. 10.

W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie, przypadnie nieobjęta część dziedzictwa, względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi Państwa jako spadek bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VII.
Lwów, dnia 11. kwietnia 1901.

L. cz. Cb. IX. 1756/1 (1) [3756 2—3]

Przeciw Ferdynandowi Krammerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Mojżesza Salomona 2im. Selzer i Racheli Selzer pozew o uznanie za zgasłe i wykreślenie prawa zastawu dla sumy 2000 złr. ze stanu biernego realności wyk. hip. l. 25 III. Dz. ks. gr. m. Lwowa objętej.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 20. maja 1901 o godz. 9 rano w sali Nr. 7.

Celem strzeżenia praw Ferdynanda Krammera, ustanawia się p. dra Kazimierza Witkowskiego, adw. kraj. we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział IX.
Lwów, dnia 29. kwietnia 1901.

L. cz. C. 77/01 (1) [3708 2—3]

Przeciw Karolowi Oleś przedtem mieszkającemu w Żydaczowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Żydaczowie przez Maryę 1 śl. Oleś, 2 śl. Wolak pozew o zniesienie spółwłasności realności lwh. 539 ks. gr. gm. Żydaczów.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rorprawy na dzień 21. maja 1901 o godz. 9 rano biuro Nr. 11.

Celem strzeżenia praw Karola Olesia, ustanawia się p. Michała Olesia w Żydaczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Karola Olesia w rzeczonej sprawie na jego koszt niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żydaczów, dnia 12. kwietnia 1901.

L. cz. U. 624/01 (9) [3758 2—3]

Ogłoszenie.

C. k. sąd krajowy karny poszukuje właściciela złotych łańcuszków, dwóch z pruską, a jednego z austryacką cechą.

Zgłosić się ma w biurze Nr. 26.

C. k. Sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 2. maja 1901.

L. cz. C. II. 114/1 (1) [3783]

Przeciw Michałowi Tymczukowi, byłemu gospodarzowi w Kutach Starych, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Majera Tillingera, kupca w Kutach pozew o 230 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 22. maja 1901 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustawia się p. adw. dr. Friedmana w Kutach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kuty, dnia 30. kwietnia 1901.

L. cz. C. II. 78/1 (2) [3782]

Przeciw Justynowi Szypczykowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Grybowie przez Maryannę Moskwę pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 106 ks. gr. gm. kat. Piorunka.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 28. maja 1901 o godz. 9 przed południem do tego sądu biuro Nr. 1.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. Osyfa Witiaka, wójta w Piorunce kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i nie bezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Grybów, dnia 18. kwietnia 1901.

L. cz. C. II. 94/1 (1) [3786]

Przeciw nieobecnemu Stanisławowi Sidorowskiemu praktykantowi w Ordynacyi łańcuckiej przedtem w Łańcucie wniosła Reisla Fass właścicielka realności w Łańcucie skargę o rozwiązanie kontraktu najmu i zapłacenie 64 kor. z pn.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 30. maia 1901 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 2.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Henryk Dymidowicz w Łańcucie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Łańcut, 17. kwietnia 1901.

L. cz. Prez. 733 18 L/1. [3680]

Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych przy sądzie krajowym w Krakowie na III. kadencyę rozpoczynającą się dnia 3. czerwca 1901 o godz. 9 rano dr. Juliana Morelowskiego c. k. Wice-Prezydenta sądu krajowego i kierownika sądu kraj. karnego, zaś zastępcami przewodniczącego Radców sądu krajowego wyższego Antoniego Wawrauscha, Bronisława Kawskiego i Radców sądu krajowego Wilhelma Ursla, Zdzisława Katyńskiego, Mieczysława Turowicza i Karola Kulikowskiego.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego karnego
Kraków, dnia 30. kwietnia 1901.

L. cz. Cg. I. 36/1 (2) [3713]

Przeciw Jędrzejowi Nowobilskiemu i Janowi Nowobilskiemu, synowi, Franciszka i spóln. których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Ewelinę Maniecką pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 408 ks. gr. gm. kat. Brzegi przez sprzedaż publiczną.

Na podstawie pozwu de pr. 14. marca 1901 l. cz. Cg. I. 36/1 (1) rozpisaną została rozprawa do pierwszej audyencyi na dzień 30. maja 1901 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Nowobilskiego i Jana Nowobilskiego syna Franciszka ustanawia się dla pierwszego Jakóba Nowobilskiego w Białce Nd. 323, zaś dla drugiego Jędrzeja Kobylarczyka starszego w Groniu kuratorem.

Ci kuratorowie zastępywać będą Jędrzeja Nowobilskiego i Jana Nowobilskiego syna Franciszka w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 11. kwietnia 1901.

L. cz. C. III. 81/1 [3662]

Przeciw nieobecnemu Józefowi Mikorzowi przedtem w Nadolu, wniosła gmina Nadole przez adwokata dra Babkę w Dukli skargę o własność pgr. 135 w Nadolu.

Ustna rozprawa odbędzie się 3 czerwca 1901 godzina $9^1/_2$ rano w biurze Nr. 3.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Ignacy Agatstein w Dukli będzie go zastępywał, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Dukla, 11. kwietnia 1901.

L. cz. T. 7/1 (2) [3607 1—3]

Wzywa się posiadacza zagubionej książeczki wkładkowej kasy zaliczkowej w Nowym Sączu, Towarzystwa zarejestrowanego z ograniczoną poręką Nr. 806 na imię Chaima Josla Chalberstama opiewającej z kapitałem 798 kor. 82 hal. wraz z procentem 19 kor. 90 h. aby takową w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożył, inaczej książeczka ta na ponowe żądanie Ksiela Halberstaman zaumorzoną uznana zostanie.

Nowy Sącz, dnia 22. kwietnia 1901.

L. cz. T. IV. 5/1 (2) [3612]

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wdrażając postępowanie amortyzacyjne co do zagubionej karty wkładkowej stowarzyszenia oszczędności pożyczek w Pilznie Nr. 1633, na kwotę 300 koron opiewającej, na imię Jana Moskala z Głowaczowy wystawionej, wzywa jej posiadacza, aby ją w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej" sądowi tem pewniej przedłożył lub prawu swe do niej wykazał, gdyż inaczej karta ta wkładkowa za umorzoną będzie uznaną.

Tarnów, dnia 18. kwietnia 1901.

L. cz. Firm. 141. (1) [3613]

Obwieszczenie.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, iż do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano firmę „Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Zbarażu", z tem że stowarzyszenie to zawiązało się na podstawie statutu z daty Zbaraż dnia 16. stycznia 1901 i na uzupełnieniu z daty Zbaraż dnia 15. marca 1901.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczenie wyłącznie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, handlu, przemyśle lub rzemiośle za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, a to:

a) Dmytra Ostapczuka, właściciela realności w Tarnowie jako dyrektora,

b) Maurycego Landaua właściciela realności w Zbarażu jako kasyera,

c) Józefa Ginsberga, właściciela realności w Zbarażu jako kontrolora.

Do ważności z obowiązań stowarzyszenia w obec osób trzecich wystarczają dwa podpisy, którychkolwiek członków dyrekcyi umieszczone pod firmą stowarzyszenia za pomocą stampilii wyciśniętą za zobowiązania stowarzyszenia odpowiadają wszyscy członkowie aż do trzykrotnej wysokości włożonej kwoty udziałowej.

Ogłoszenia stowarzyszenia umieszczane będą trzykrotnie w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Tarnopol, dnia 6. kwietnia 1901.

L. cz. Firm. 152/00 [3685]

Obwieszczenie.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla firm spółkowych firmy „Kopalnia nafty w Iwoniczu Emmy hr. Załuskiej i Józefa hr. Załuskiego z siedzibą w Iwoniczu". Spółka się rozpoczęła od dnia 11. stycznia 1899. Współwłaścicielami firmy są Emma hr. Załuska i Józef hr. Załuski. Firmę tę podpisywać będą obydwoje razem w ten sposób, iż przed napisaniem przez którego z nich brzmieniem firmy „Kopalnia nafty w Iwouiczu Emmy hr. Załuskiej i Józefa hr. Załuskiego" każdy ze spólników, to już tak Emma hr. Załuska, jak i Józef hr. Załuski, zwoje imię i nazwisko własnoręcznie umieści w ten sposób, „E. hr. Załuska, J. hr. Załuski".

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 13. grudnia 1901.

L. cz. Firm. 37/1 spól. I. (221) [3643]

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie, oddział II. ogłasza, że firma „Józef Lindner i synowie — Josef Lindner und Söhne" wpisana wskutek uchwały z 2. lipca 1900 Firm. 130 zostaje w rejestrze wykreśloną.

Stanisławów, dnia 25. lutego 1901.

L. cz. E. 402/1 (1) [3626]

Nieobecnemu Abrahamowi Scheiner przedtem w Nadwórnie, ma być doręczone pozwolenie egzekucyi z 10. marca 1901 E. 402/1 dotyczące realności lwh. 293 gm. Nadwórna którem dozwolono wpisu dla wierzytelności 139 zł. 65 ct. zpn. na rzecz Kasy zaliczkowej w Nadwórnie.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Abrahama Scheinera dr Mazurkiewicz w Nadwórnie będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 19. kwietnia 1901.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku **dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc.** czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych.

Zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmuje

Ajencya dzienników i ogłoszeń Sokołowskiego

we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

Kosztorysy gratis.

Drobne ogłoszenia

2 pokoje, przedpokój i kuchnia od 1 czerwca do wynajęcia. Kastelówka, willa „Jaga".

Realność nowa, 4 pokoje z ogrodem, przy głównej drodze za rogatką Zamarstynowską, do sprzedania. Frux, ul. Karola Ludwika 19.

Herbaty znakomite w smaku i aromatyczną wonią herbata Congo zł. 1.60, Souchong zł. 2, Souchong zbiór majowy zł. 3, Kaysow zł. 4 za pół klgr. poleca

handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

ROWERY z najlepszych fabryk o oryginalnych markach, z gwar. 3letnią. Sprzedaż także na raty z 10 prc. podwyżką. Wymiana używanych rowerów na nowe. Części składowe na składzie. Warsztat mechaniczny. Na żądanie cenniki. Ceny umiarkowane. Rzetelne wykonanie naprawy tak rowerów jak i maszyn do szycia. — [illegible] się łaskawym względom P. T. Publicznoś[illegible] **WAGNER,** mechanik, **Lwów,** [illegible] 5 (róg Podwala).

ASTHMA I KATAR[illegible]

[illegible] się przez

Cygaretek i [illegible]

ESPIC

DUSZNOŚĆ

KASZEL, ZAKATARZENIE, NEWRALGIE

Fumigator piersiowy ESPIC do nakadzania jest najskuteczniejszym środkiem do pokonania słabości organów oddechowych.

Cygaretki ESPIC'a były pierwsze które przepisywano przeciw Astmie i jedyne których rozgłos utrwaliło sześćdziesięcioletnie powodzenie.

Przyjęte w szpitalach francuskich i zagranicznych i upoważnione specyalnie w Cesarstwie Rossyjskiem z następującą wzmianką:

«**Rada Lekarska Cesarstwa**, *biorąc na uwagę, że «Cygaretka przeciw Astmie* Espic'a są rzeczywiście «**skuteczne w napadach Astmy, upoważnia «wprowadzanie tego specyfiku do Rossyi.»**

Proszek antyastmatyczny **ESPIC'a** składający się z tych samych roślin co cygaretka, zalecany jest szczególnie osobom delikatnym, którym z trudnością przychodzi używanie tych ostatnich.

We wszystkich znacznych Aptekach Francyi i zagranicą.

Sprzedaż hurtowa: 20, ul. Saint-Lazare, w Paryżu.

Wymagać własnoręcznego podpisu jak wyżej.

L. 5458.

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Maryi z Krzysztofowiczów Pertakowej kapitały w sumach 797 złr. 33 ct. i 632 złr. 75 ct listami zastawnymi, pochodzące z większych sum 1000 zł. z pierwotnej 7400 zł. i 800 złr. na hipotece dóbr Folwark Pniatyn-Bukowiec w powiecie przemyślańskim położonych, intabulowane, z tego Towarzystwa wypożyczone, z dniem 30 czerwca 1901 jeszcze pozostałe.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Maryę z Krzysztofowiczów Pertakowę, jako właścicielkę tych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyła pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 1 maja 1901.

K. k. priv. allg. österr.

Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 6ten Mai 1901 stattgefundenen **sechzigsten Verlosung** der 3%igen **Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1889,** der k. k. priv. allgemeinen österr. **Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie 880 Nr. 26 mit dem Treffer von K 100.000
„ 2129 „ 21 „ „ „ „ „ 4.000
„ 4462 „ 04 „ „ „ „ „ 2.000
„ 6855 „ 12 „ „ „ „ „ 2.000

Serie 143	Nummer 31	Serie 340	Nummer 38
Serie 406	Nummer 19	Serie 1307	Nummer 37
Serie 3634	Nummer 42	Serie 4578	Nummer 13
Serie 4614	Nummer 23	Serie 4908	Nummer 50
Serie 5617	Nummer 16	Serie 7110	Nummer 68

mit dem Treffer von je K. 400.

In der Tilgungsziehung:

Serie 97	Nr. 1—50	Serie 1468	Nr. 1—50
„ 2923	„ 1—50	„ 3137	„ 1—50
„ 3884	„ 1—50	„ 5707	„ 1—50
„ 6420	„ 1—50	„ 7981	„ 1—50

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt **am 1 Februar 1902** an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt** in **Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons verloster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 144 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von 200 K. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst-Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen theilnimmt.

Diejenigen Gewinnst-Scheine, auf welche in sämmtlichen Gewinnstziehungen kein Treffer entfiel, werden sechs Monate nach dem Fälligkeitstermine der in der letzten Gewinnsziehung verlosten Schuldverschreibungen mit je **Zwanzig** Kronen eingelöst.

Die nächste Verlosung findet am 5ten September **1901** statt.

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende fällige 3 prc. Prämien-Schuldverschreibungen bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

Serie 82	Nummer 43	Serie 3014	Nummer 06
Serie 279	Nummer 46	Serie 3838	Nummer 10
Serie 942	Nummer 29	Serie 3878	Nummer 32
Serie 1496	Nummer 27	Serie 4016	Nummer 05
Serie 1679	Nummer 47	*Serie 4618	Nummer 46
Serie 2089	Nummer 50	*Serie 5402	Nummer 16
Serie 2294	Nummer 42	Serie 6535	Nummer 33
Serie 2332	Nummer 06	Serie 6855	Nummer 34
Serie 2441	Nummer 08	Serie 7204	Nummer 49
Serie 2509	Nummer 26	Serie 7744	Nummer 27
Serie 2554	Nummer 39	Serie 7856	Nummer 19
[illegible]	[illegible]	Serie 7925	Nummer 13

[illegible] 635, [illegible], 1097, 1303, 1516, [illegible], 1678, 1714, 1870, 1900, 1911, 1930, 1990, 1998, 2028, 2031, 2049, 2067, 2073, 2138, 2379, 2421, 2478, 2548, 2605, 2699, 2891, 3044, 3059, 3100, 3138, 3148, 3186, 3214, 3405, 3484, 3527, 3535, 3546, 3929, 3945, 2983, 40 6, 4185, 4248, 4407, 444[illegible], 4566, 4618, 4746, 4814, 48[illegible]1, 4936, 5002, 5071, 5082, 5170, 5342, 5352, 5402, 5480, 549[illegible], 5518, 5549, 5560, 5619, 5736, 6077, 6080, 6178, 6233, 62[illegible]9, 6326, 6342, 6379, 6394, 6456, 6482, 6511, 6638, 6646, 6655, 6705, 68 5, 6986, 7056, 7149, 7306, 7338, 7573, 7672, 7807, 7877, 7926, 7972.

Wien, den 6 Mai 1901.

Die Direction.

* Gewinnstschein.

L. 5441-901

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Perli z Süssmannów Rothenberg, Hindzie z Süssmannów Kupfer, Aronowi Süssmann, Abrahamowi Süssmann, Malci Süssmann, Racheli Süssmann, Salomonowi Süssmann, Leibie Süssmann i Mechlowi Rothenberg kapitał 89 779 koron 60 halerzy listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy 50.000 zł a. wal. na hipotece dóbr Podmichale część II. i III. w powiecie kałuskim położony, intabulowany, z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1 stycznia 1901 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc Perlę z Süssmannów Rothenberg, Hindę z Süssmannów Kupfer, Arona Süssmann, Abrahama Süssmann, Malcię Süssmann, Rachelę Süssmann, Salomona Süssmann, Leibę Süssmann i Mechla Rothenberg, jako właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, dnia 2 maja 1901.

Już wyszedł pierwszy zeszyt dzieła prof. Michała Lityńskiego

Wiek XIX. w obrazach historycznych

Cena zeszytu 25 ct.

Całe dzieło zawiera popularną historyę XIX wieku bogato ilustrowaną i obejmuje 10 zeszytów dwuarkuszowych. — Zeszyty wychodzą regularnie w odstępach tygodniowych. Składający przedpłatę za całość płaci tylko 2 zł. i otrzyma dzieło w drugiej połowie maja b. r.

Ekspedycycya w biurze dzienników

St. Sokołowskiego, pasaż Hausmana l. 9.

Magazyn

A. Krzysztofowicz

we Lwowie, hotel „George'a"

otrzymał

Nowości w tapetach, kretonach etc.

Na obecny sezon poleca **żaluzye deszczułkowe i story** wszelkiej konstrukcyi.

Wzory na żądanie odwrotnie.

W podróży mieć trzeba przy sobie

A. Thierriego Balsam

by na wszelki wypadek mieć przy sobie środek pojedyńczy i służący wewnętrznie i zewnętrznie jak najlepiej. Unikać trzeba naśladownictw i zważać na zarejestrowaną we wszystkich krajach cywilizowanych zieloną markę ochronną zakonnicy i zamknięciem kapslowem z wyciśniętą firmą **Allein echt.** Pojedyncze flaszki do nabycia prawie we wszystkich aptekach po 30 i 60 hal. Pocztą franko 12 małych lub 6 większych flaszek 4 koron. Flaszka na probę wraz z cennikiem i spisem składów we wszystki[illegible] [illegible] się za przesłaniem 1 kor. 20 hal. Adresować: A. [illegible] w **Pregrada** [illegible]

Wspaniałe premium

otrzymuje bez żadnej dopłaty każdy prenumerator

TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

12 tomów dzieł Sienkiewicza

(tom co miesiąc)

Dzieła Sienkiewicza wychodzą w nowem wydaniu wyłącznie dla prenumeratorów Tygodnika i obejmą cały jego twórczość także między innemi w roku bieżącym utwór

QUO VADIS

z illustracyami Piotra Stachiewicza.

W niedalekiej przyszłości ukaże się w Tygodniku najnowsza wielka powieść HENRYKA SIENKIEWICZA, obok utworów najznakomitszych naszych autorów.

Z rzeczy aktualnych szereg **„Sylwetek galicyjskich".** Dział artystyczny obejmie reprodukcye najznakomitszych utworów naszych malarzy obok rycin kolorowych i oddzielnych **„dodatków artystycznych".**

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycya „Tygodnika Illustrowanego"

we Lwowie, Pasaż Hausmana liczba 9.

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Illustrowanego" razem z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza:

We Lwowie:		W Galicyi i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową:	
Kwartalnie	6 kor. 80 hal.	Kwartalnie	7 kor. 20 hal.
Półrocznie	13 „ 60 „	Półrocznie	14 „ 40 „
Rocznie	27 „ 20 „	Rocznie	24 „ 80 „

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w pięknej oprawie (z portretem autora) dopłacają za tom 40 hal., tj. kwartalnie za 3 tomy 1 k. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal., którą to należytość prosimy nadsyłać wraz z prenumeratą.

Pierwszych 24 tomów Sienkiewicza z lat ubiegłych mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 26 kor., bez oprawy, zaś 35 kor. 60 hal. w oprawie za 24 tomów. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika" po 3 kor. 20 hal. Przesyłka i opakowanie 40 hal.

Komplet 24 pierwszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany w ratach kwartalnych po 6 tomów za nadesłaniem w 4 ratach po 6 kor. 50 hal. za tomy bez oprawy, zaś 8 kor. 90 hal. w oprawie.

Numera okazowe i prospekta wysyła gratis: Główna ekspedycya „Tygodnika" we Lwowie. Pasaż Hausmana l. 9.

Materye na suknie damskie polecają F. Kornecki i Sp. we Lwowie, pasaż Hausmana.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul Czarnieckiego l. 12 Telefon Nr. 527. (Zarządca J. Wł. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.